

Brusel 29. ledna 2020
(OR. en)

**Interinstitucionální spis:
2018/0178 (COD)**

5487/20
ADD 1

EF 5
ECOFIN 30
CODEC 41
ENV 33
SUSTDEV 6

POZNÁMKA K BODU „I/A“

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Č. dok. Komise:	COM (2018) 353 final
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o zřízení rámce pro usnadnění udržitelného investování – politická dohoda

Delegace naleznou níže konsolidované znění výše uvedeného legislativního návrhu dohodnuté mezi Radou a Parlamentem.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o zřízení rámce pro usnadnění udržitelného investování a o změně nařízení 2019/2088 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Ustanovení čl. 3 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (SEU) si klade za cíl vytvořit vnitřní trh, který usiluje o udržitelný rozvoj Evropy, založený mimo jiné na vyváženém hospodářském růstu a vysokém stupni ochrany a zlepšování kvality životního prostředí.

¹ Úř. věst. C 62, 15.2.2019, s. 103.

(2) Dne 25. září 2015 přijalo Valné shromáždění OSN nový globální rámec pro udržitelný rozvoj, tzv. Agendu pro udržitelný rozvoj 2030², jejímž základem jsou cíle udržitelného rozvoje vztahující se na tři pilíře udržitelnosti: správu environmentálních, sociálních a ekonomických záležitostí. Sdělení Komise ze dne 22. listopadu 2016 o dalších krocích k udržitelné evropské budoucnosti³ spojuje cíle udržitelného rozvoje s politickým rámcem Unie se záměrem zajistit, aby všechna opatření a politické iniciativy Unie na území Unie i celosvětově tyto cíle udržitelného rozvoje hned od počátku zohledňovaly. Rada Evropské unie v závěrech ze dne 20. června 2017⁴ potvrdila odhodlání Unie a členských států provádět Agendu 2030 úplným, soudržným, komplexním, integrovaným a účinným způsobem a v úzké spolupráci s partnery a dalšími zúčastněnými stranami. Dne 11. prosince 2019 zveřejnila Evropská komise sdělení o Zelené dohodě pro Evropu.

(3) V roce 2016 uzavřela Rada jménem Unie Pařížskou dohodu⁵. Ustanovení čl. 2 odst. 1 písm. c) Pařížské dohody stanoví cíl zlepšit reakci na změnu klimatu, mimo jiné sladěním finančních toků s nízkoemisním rozvojem odolným vůči změně klimatu. V této souvislosti přijala Evropská rada dne 12. prosince 2019 závěry o změně klimatu. S ohledem na uvedené skutečnosti představuje toto nařízení klíčový krok k naplnění cíle dosáhnout do roku 2050 klimaticky neutrální EU.

(4) Pro zajištění dlouhodobé konkurenceschopnosti ekonomiky Unie jsou klíčové udržitelnost a přechod na bezpečné, klimaticky neutrální oběhové hospodářství, které je odolné vůči změně klimatu a účinněji využívá zdroje. Udržitelnost je již dlouho ústředním tématem projektu Evropské unie a její sociální a environmentální rozměr je uznán ve Smlouvách.

² Přeměna našeho světa: Agenda pro udržitelný rozvoj 2030 (OSN 2015), k dispozici na adrese <https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>.

³ COM(2016) 739 final.

⁴ DEVGEN 139, ONU 83, ENV 624.

⁵ Rozhodnutí Rady (EU) 2016/1841 ze dne 5. října 2016 o uzavření Pařížské dohody přijaté v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu jménem Evropské unie (Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 4).

(5) V prosinci 2016 pověřila Komise expertní skupinu na vysoké úrovni, aby vypracovala zastřešující a komplexní strategii Unie pro udržitelné financování. Zpráva expertní skupiny na vysoké úrovni, která byla zveřejněna dne 31. ledna 2018⁶, vyzývá k vytvoření technicky důkladně zajištěného klasifikačního systému na úrovni Unie, aby bylo zřejmé, které činnosti jsou „zelené“ nebo „udržitelné“, přičemž se má začít činnostmi v oblasti zmírňování změny klimatu.

(6) V březnu 2018 zveřejnila Komise svůj akční plán „Financování udržitelného růstu“⁷, v němž se stanoví ambiciózní a komplexní strategie pro udržitelné financování. Jedním z cílů stanovených v akčním plánu je přesměrování kapitálových toků směrem k udržitelným investicím za účelem dosažení udržitelného a inkluzivního růstu. Nejdůležitějším a nejnaléhavějším opatřením, s nímž akční plán počítá, je zavedení jednotného klasifikačního systému pro udržitelné činnosti. V akčním plánu se uznává, že přesouvání kapitálových toků k udržitelnějším činnostem se musí opírat o společné komplexní chápání environmentální udržitelnosti činností a investic. V první fázi by jasné pokyny ohledně činností považovaných za činnosti, které přispívají k environmentálním cílům, měly pomoci informovat investory o investicích, kterými se financují environmentálně udržitelné ekonomické činnosti. V pozdější fázi by mohly být vypracovány další pokyny ohledně činností, které přispívají k jiným cílům v oblasti udržitelnosti, včetně sociálních cílů.

⁶ Závěrečná zpráva expertní skupiny EU na vysoké úrovni pro udržitelné financování s názvem „Financing a Sustainable European Economy (Financování udržitelné evropské ekonomiky)“, k dispozici na adrese: https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/180131-sustainable-finance-final-report_en.pdf.

⁷ COM(2018) 97 final.

(6a) Vzhledem k systémové povaze globálních problémů v oblasti životního prostředí je zapotřebí systémový a do budoucna zaměřený přístup k environmentální udržitelnosti, který bude řešit narůstající negativní trendy, jako je změna klimatu, úbytek biologické rozmanitosti, celosvětová nadměrná spotřeba zdrojů, výskyt nových hrozeb včetně nebezpečných chemických látek a jejich kombinovaných účinků, nedostatek výživy, poškozování ozonové vrstvy, okyselování oceánů, úbytek sladké vody a změna systému využívání půdy.

(7) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1386/2013/EU⁸ požadovalo zvýšit finanční prostředky soukromého sektoru na výdaje související s životním prostředím a oblastí klimatu, zejména zavedením pobídek a metodik, které budou stimulovat společnosti k měření environmentálních nákladů jejich podnikatelské činnosti a zisků plynoucích z využívání environmentálních služeb.

(8) Dosažení cílů udržitelného rozvoje v Unii vyžaduje směrování kapitálových toků směrem k udržitelným investicím. Pro dosažení těchto cílů je důležité plně využít potenciálu vnitřního trhu a zajistit, aby kapitálové toky nasměrované na udržitelné investice nebyly na vnitřním trhu narušeny.

(8a) Vzhledem k rozsahu problémů a k výši nákladů vyplývajících z nečinnosti nebo opožděné realizace příslušných opatření je nutné postupně transformovat finanční systém tak, aby podporoval fungování ekonomiky na udržitelném základě. Za tímto účelem je nutné, aby se udržitelné financování stalo součástí hlavního proudu, a je třeba zohlednit dopad na udržitelnost, pokud jde o finanční produkty a služby.

⁸ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1386/2013/EU ze dne 20. listopadu 2013 o všeobecném akčním programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2020 „Spokojený život v mezích naší planety“ (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 171).

(9) Účinným způsobem, jak směřovat soukromé investice do udržitelných činností, je nabízení finančních produktů, které sledují environmentálně udržitelné cíle. Vnitrostátní požadavky pro uvádění finančních produktů nebo korporátních dluhopisů na trh jakožto environmentálně udržitelných investic, včetně požadavků stanovených členskými státy a Uníí s cílem umožnit relevantním aktérům na trhu používat vnitrostátní značku, mají za cíl zvýšení důvěry investorů a informovanosti o dopadu na životní prostředí, zviditelnění a řešení obav z klamavé ekologické reklamy (tzv. greenwashingu). Greenwashingem se rozumí získání nespravedlivé konkurenční výhody tím, že se na trh uvede finanční produkt jakožto šetrný k životnímu prostředí, i když ve skutečnosti nesplňuje základní environmentální normy. V současné době má systémy označování zavedeno jen několik členských států. Tyto stávající systémy vycházejí z různých taxonomií pro klasifikaci environmentálně udržitelných ekonomických činností. Vzhledem k politickým závazkům v rámci Pařížské dohody i na úrovni Unie je pravděpodobné, že pokud jde o finanční produkty nebo korporátní dluhopisy, které jsou uváděny na trh jako environmentálně udržitelné, bude systémy označování nebo jiné požadavky na účastníky finančního trhu nebo emitenty zavádět stále více členských států. Členské státy by při tom používaly vlastní vnitrostátní taxonomie pro účely stanovení, které investice lze považovat za udržitelné. Pokud budou takové vnitrostátní požadavky založeny na různých kritériích týkajících se toho, které ekonomické činnosti lze považovat za environmentálně udržitelné, bude to investory odrazovat od investování přes hranice, a to z důvodu obtíží při porovnávání různých investičních příležitostí. Navíc by hospodářské subjekty, které chtějí přilákat investice z celé Unie, musely v jednotlivých členských státech splňovat různá kritéria, aby jejich činnosti mohly být považovány za environmentálně udržitelné pro účely těchto různých značek. Chybějící jednotná kritéria tudíž zvýší náklady a vytvoří pro hospodářské subjekty významný odrazující faktor, který bude bránit udržitelným investicím v přístupu na přeshraniční kapitálové trhy.

Kritéria pro určení toho, zda je daná ekonomická činnost environmentálně udržitelná, by měla být na úrovni Unie harmonizována, aby se odstranily překážky pro fungování vnitřního trhu, pokud jde o získávání finančních prostředků na udržitelné projekty, a zamezilo se vzniku takovýchto překážek v budoucnosti. Při této harmonizaci si budou hospodářské subjekty moci snadněji obstarat finanční prostředky pro své environmentálně udržitelné činnosti přes hranice, neboť jejich ekonomické činnosti bude možno porovnat podle jednotných kritérií, aby mohly být vybrány jako podkladová aktiva pro environmentálně udržitelné investice. Přilákat investice přes hranice v rámci Unie proto bude snazší.

(10) Kromě toho, pokud účastníci finančního trhu neposkytnou investorům žádné vysvětlení ohledně toho, jak činnosti, do nichž investují, přispějí k environmentálním cílům, nebo pokud budou při vysvětlování toho, co je „environmentálně udržitelná“ ekonomická činnost, používat rozdílné pojmy, bude pro investory nepřiměřeně obtížné různé finanční produkty ověřovat a porovnávat. Bylo zjištěno, že tato skutečnost investory od investování do environmentálně udržitelných finančních produktů odrazuje. Nedostatečná důvěra investorů má navíc na trh s udržitelnými investicemi závažné nepříznivé dopady. Dále se ukázalo, že vnitrostátní předpisy nebo tržní iniciativy přijaté za účelem řešení této otázky v rámci vnitrostátních hranic povedou k fragmentaci vnitřního trhu. Pokud budou účastníci finančního trhu zveřejňovat informace o tom, jakým způsobem a do jaké míry finanční produkty, které nabízejí jako environmentálně udržitelné, skutečně splňují kritéria pro environmentálně udržitelné ekonomické činnosti podle tohoto nařízení, a budou při tom používat pro celou Unii společná kritéria, pomůže to investorům porovnávat investiční příležitosti přes hranice a investiční společnosti to bude motivovat k tomu, aby zvýšily udržitelnost svých podnikatelských modelů. Kromě toho budou investoři do environmentálně udržitelných finančních produktů v celé Unii investovat s vyšší důvěrou, čímž se zlepší fungování vnitřního trhu.

(11) Aby byly odstraněny stávající překážky ve fungování vnitřního trhu a zamezilo se vzniku takovýchto překážek v budoucnosti, měly by mít členské státy a Unie povinnost používat při stanovování požadavků pro účastníky finančního trhu nebo emitenty za účelem označování finančních produktů nebo korporátních dluhopisů, které jsou na vnitrostátní a unijní úrovni uváděny na trh jako environmentálně udržitelné, společnou koncepci environmentálně udržitelných investic. Ustanoveními tohoto nařízení, která odkazují na systémy daňových pobídek založených na osvědčeních, které existují před vstupem tohoto nařízení v platnost, nejsou dotčeny pravomoci Unie a členských států, pokud jde o daňová ustanovení, jak je stanoveno ve Smlouvách.

(12) Stanovení kritérií pro environmentálně udržitelné ekonomické činnosti může podnítit hospodářské subjekty, na něž se toto nařízení nevztahuje, k tomu, aby na svých internetových stránkách dobrovolně zveřejňovaly a zpřístupňovaly informace o environmentálně udržitelných ekonomických činnostech, které provádějí. Tyto informace pomohou účastníkům finančního trhu a dalším relevantním aktérům na finančních trzích nejen snadno zjistit, které hospodářské subjekty provádějí environmentálně udržitelné ekonomické činnosti, ale usnadní to těmto hospodářským subjektům i získávání finančních prostředků na jejich environmentálně udržitelné činnosti.

(13) Unijní klasifikace environmentálně udržitelných ekonomických činností by měla umožnit rozvoj budoucích politik Unie na podporu udržitelného financování, včetně celounijních norem pro environmentálně udržitelné finanční produkty, a v konečném důsledku zavedení značek, kterými bude formálně uznáno dodržování uvedených norem v celé Unii, a měla by rovněž být základem pro další ekonomická a regulační opatření. Jednotné právní požadavky pro posouzení míry environmentální udržitelnosti investic, které budou založeny na jednotných kritériích pro environmentálně udržitelné ekonomické činnosti, jsou nezbytným východiskem pro budoucí právní předpisy Unie zaměřené na umožnění přesunu těchto investic směrem k environmentálně udržitelným ekonomickým činnostem.

(14) V souvislosti s dosahováním cílů udržitelného rozvoje v Unii jsou při nasměrování soukromých investic paralelně s veřejnými výdaji směrem k udržitelným investicím účinná politická rozhodnutí, například vytvoření Evropského fondu pro strategické investice. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1017⁹ stanoví horizontální cíl, aby v rámci Evropského fondu pro strategické investice bylo 40 % investic určeno na projekty infrastruktury a inovací obsahující složky týkající se klimatu. Společná kritéria pro udržitelnost ekonomických činností, včetně dopadu na životní prostředí, by mohla být základem pro podobné budoucí iniciativy Unie na podporu investic, které budou sledovat cíle související s klimatem nebo jiné environmentální cíle.

(15) Aby se předešlo fragmentaci trhu, stejně jako poškozování zájmů spotřebitelů v důsledku odlišných konceptů environmentálně udržitelných ekonomických činností, měly by vnitrostátní požadavky, které by měli účastníci finančního trhu nebo emitenti dodržovat, pokud chtějí uvádět na trh finanční produkty nebo podnikové dluhopisy jako „environmentálně udržitelné“, vycházet z jednotných kritérií pro environmentálně udržitelné ekonomické činnosti. Mezi tyto účastníky finančního trhu nebo emitenty patří účastníci finančního trhu poskytující environmentálně udržitelné finanční produkty a nefinanční společnosti vydávající environmentálně udržitelné podnikové dluhopisy.

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2396 ze dne 13. prosince 2017, kterým se mění nařízení (EU) č. 1316/2013 a (EU) 2015/1017, pokud jde o prodloužení doby trvání Evropského fondu pro strategické investice, jakož i zavedení technických zlepšení daného fondu a Evropského centra pro investiční poradenství (Úř. věst. L 345, 27.12.2017, s. 34).

(16) Aby se zabránilo poškozování zájmů spotřebitelů, měli by správci fondů a institucionální investoři nabízející finanční produkty zveřejňovat, jakým způsobem a do jaké míry byla při určování environmentální udržitelnosti investic použita kritéria pro environmentálně udržitelné ekonomické činnosti. Zveřejněné informace by měly pomoci investorům pochopit, jaký je procentní podíl investic do environmentálně udržitelných ekonomických činností v porovnání se všemi ekonomickými činnostmi, a tudíž do jaké míry jsou investice environmentálně udržitelné. Pokud se v rámci finančního produktu investuje do ekonomické činnosti, která přispívá k environmentálnímu cíli, v informacích, jež mají být zveřejněny, by měl být upřesněn environmentální cíl nebo environmentální cíle, k nimž podkladové investice finančního produktu přispívají, jakož i to, jakým způsobem a do jaké míry se podkladovými investicemi finančního produktu financují environmentálně udržitelné ekonomické činnosti, včetně podrobností o příslušných podílech podpůrných a přechodových činností. Komise by měla upřesnit, jaké informace musí být pro tento účel zveřejněny. Uvedené informace by měly umožnit příslušným vnitrostátním orgánům snadno ověřit splnění povinnosti zveřejnění a vynucovat tuto povinnost v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy. Pokud účastníci finančního trhu neberou kritéria pro environmentálně udržitelné investice v potaz, měli by za tímto účelem předložit příslušné prohlášení.

(16 -a) V pokynech Komise pro vykazování nefinančních informací, obsahujících dodatek o vykazování informací souvisejících se změnou klimatu (2019/C 209/01), se doporučuje, aby velké společnosti vykazovaly informace týkající se některých klíčových ukazatelů výkonnosti souvisejících s oblastí klimatu na základě rámce zřízeného tímto nařízením. Pro investory, kteří se zajímají o společnosti, jejichž produkty a služby významně přispívají ke kterémukoli z [...] environmentálních cílů stanovených v tomto nařízení, by mohly být zajímavé zejména informace o podílu obratu, kapitálových výdajů nebo provozních výdajů těchto velkých nefinančních společností, které souvisejí s environmentálně udržitelnými ekonomickými činnostmi, a klíčové ukazatele výkonnosti, které jsou přizpůsobeny pro velké finanční společnosti. Je proto vhodné požadovat, aby tyto velké společnosti takové klíčové ukazatele výkonnosti každoročně zveřejňovaly, a dále tento požadavek upřesnit v aktech v přenesené pravomoci, a to zejména pokud jde o velké finanční společnosti. Bylo by sice nepřiměřeně zatěžující rozšířit tento požadavek i na menší společnosti, avšak menší společnosti se mohou pro zveřejňování těchto informací rozhodnout dobrovolně.

(16a) Povinné zveřejňování informací stanovené v tomto nařízení doplňuje pravidla týkající se zveřejňování informací, jež jsou zakotvena v nařízení 2019/2088 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb. Aby se zvýšila transparentnost a účastníci finančního trhu poskytovali koncovým investorům objektivní měřítko pro porovnání podílu investic, jež financují environmentálně udržitelné ekonomické činnosti, doplňuje toto nařízení požadavky na zveřejňování informací uvedené v pravidlech týkajících se předmluvní a pravidelné transparentnosti a transparentnosti prostřednictvím internetových stránek, jež jsou stanovena v nařízení 2019/2088 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb. V nařízení 2019/2088 jsou do „udržitelných investic“ zahrnuty investice, které sledují environmentální cíle, jež by mimo jiné měly zahrnovat investice do „environmentálně udržitelných ekonomických činností“ ve smyslu tohoto nařízení.

Udržitelné investice včetně environmentálně udržitelných investic by měly splňovat požadavek „významně nepoškozovat“ formulovaný v čl. 2 bodě 17 nařízení 2019/2088 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb.

V zájmu zajištění spolehlivosti, konzistentnosti a srovnatelnosti zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v rámci finančních trhů by se při zveřejňování informací souvisejících s tímto nařízením měly v největší možné míře používat stávající ukazatele udržitelnosti, jak byly navrženy ve zprávě Evropského parlamentu z vlastního podnětu ze dne 29. května 2018 týkající se udržitelného financování. V této souvislosti by technická screeningová kritéria měla v největší možné míře vycházet z ukazatelů udržitelnosti obsažených v nařízení 2019/2088 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb.

(16e) Pokud jde o ekonomické činnosti prováděné podniky, které nejsou povinny zveřejňovat informace podle tohoto nařízení, výjimečně by mohly nastat případy, kdy by účastníci finančního trhu nemohli přiměřeně získat relevantní informace umožňující jim spolehlivě určit soulad s technickými screeningovými kritérii. V těchto výjimečných případech a pouze u těch ekonomických činností, o nichž nebylo možné získat úplné, spolehlivé a včasné informace, mohou účastníci finančního trhu provádět doplňková posouzení a odhady na základě informací z jiných zdrojů. Tato posouzení a odhady by měly kompenzovat pouze omezené a specifické části požadovaných prvků údajů a vést k obezřetnému výsledku. Aby se zajistilo zveřejňování jasných a neklamavých informací pro investory, účastníci finančního trhu by měli jasně vysvětlit, z čeho jejich závěry vycházejí a proč je nutné tato doplňující posouzení a odhady pro účely zveřejňování informací pro koncové investory provést.

(17) Aby se zabránilo obcházení povinnosti zveřejňování informací, měla by tato povinnost platit i v případě, že jsou finanční produkty nabízeny s tím, že prosazují environmentální vlastnosti, včetně těch, které mají za cíl ochranu životního prostředí v širokém smyslu.

(18) Aby se dalo určit, zda je ekonomická činnost environmentálně udržitelná, měl by být vypracován vyčerpávající seznam environmentálních cílů. Mělo by jej tvořit těchto šest environmentálních cílů: zmírňování změny klimatu, přizpůsobování se změně klimatu, udržitelné využívání a ochrana vodních a mořských zdrojů, přechod na oběhové hospodářství, prevence a omezování znečištění, jakož i ochrana a obnova biologické rozmanitosti a ekosystémů.

(18a) Ekonomická činnost, která podporuje cíl „zmírňování změny klimatu“, by měla významně přispívat ke stabilizaci emisí skleníkových plynů tím, že těmto emisím zamezuje nebo je snižuje, nebo tím, že zlepšuje pohlcování skleníkových plynů. Ekonomická činnost by měla být v souladu s dlouhodobým teplotním cílem uvedeným v Pařížské dohodě. Tento environmentální cíl by měl být vykládán v souladu s relevantními právními předpisy Unie, včetně směrnice Rady 2009/31/ES o geologickém ukládání CO₂.

(18aa) Ekonomická činnost, která podporuje cíl „přizpůsobování se změně klimatu“, by měla významně přispívat ke snížení nepříznivého dopadu stávajícího nebo budoucího klimatu či rizik nepříznivého dopadu na tuto činnost samotnou nebo na lidi, přírodu a aktiva či k zamezení tomuto dopadu nebo těmto rizikům. Tento environmentální cíl by měl být vykládán v souladu s relevantními právními předpisy Unie a se sendajským rámcem pro snižování rizika katastrof na období 2015–2030.

(18b) Environmentální cíl „udržitelné využívání a ochrany vodních a mořských zdrojů“ by měl být vykládán v souladu s relevantními právními předpisy Unie, včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013¹⁰ a směrnic Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES¹¹, 2006/7/ES¹², 2006/118/ES¹³, 2008/56/ES¹⁴ a 2008/105/ES¹⁵, směrnic Rady 91/271/EHS¹⁶, 91/676/EHS¹⁷ a 98/83/ES¹⁸, rozhodnutí Komise (EU) 2017/848¹⁹ a sdělení Komise ze dne 18. července 2017 s názvem „Řešení problému nedostatku vody a sucha v Evropské unii“, ze dne 14. listopadu 2012 s názvem „Plán na ochranu vodních zdrojů Evropy“, ze dne 15. listopadu 2012 s názvem „Kontrola efektivity politiky EU v oblasti ochrany sladkých vod“ a ze dne 11. března 2019 s názvem „Strategický přístup Evropské unie k léčivým přípravkům v životním prostředí“.

-
- ¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22).
- ¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).
- ¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/7/ES ze dne 15. února 2006 o řízení jakosti vod ke koupání a o zrušení směrnice 76/160/EHS (Úř. věst. L 64, 4.3.2006, s. 37).
- ¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/118/ES ze dne 12. prosince 2006 o ochraně podzemních vod před znečištěním a zhoršováním stavu (Úř. věst. L 372, 27.12.2006, s. 19).
- ¹⁴ Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19).
- ¹⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/105/ES ze dne 16. prosince 2008 o normách environmentální kvality v oblasti vodní politiky, změně a následném zrušení směrnic Rady 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS a změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 84).
- ¹⁶ Směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod (Úř. věst. L 135, 30.5.1991, s. 40).
- ¹⁷ Směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů (Úř. věst. L 375, 31.12.1991, s. 1–8).
- ¹⁸ Směrnice Rady 98/83/ES ze dne 3. listopadu 1998 o jakosti vody určené k lidské spotřebě (Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 32).
- ¹⁹ Rozhodnutí Komise (EU) 2017/848 ze dne 17. května 2017, kterým se stanoví kritéria a metodické normy pro dobrý stav prostředí mořských vod a specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování a kterým se ruší rozhodnutí 2010/477/EU (Úř. věst. L 125, 18.5.2017, s. 43).

(18c) Environmentální cíl „přechod na oběhové hospodářství“ by měl být vykládán v souladu s relevantními právními předpisy Unie v oblasti oběhového hospodářství, odpadů a chemických látek, včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady 1013/2006²⁰, 1907/2006²¹ a 2019/1021²², směrnic Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES²³, 94/62/ES²⁴, 2000/53/ES²⁵, 2006/66/ES²⁶, 2011/65/EU²⁷, 2012/19/EU²⁸, 2010/75/EU²⁹, (EU) 2019/883³⁰ a (EU) 2019/904³¹, směrnice Rady 1999/31/ES³², nařízení Komise (EU) č. 1357/2014³³, rozhodnutí Komise 2000/532/ES³⁴ a 2014/955/EU³⁵ a sdělení Komise ze dne 2. prosince 2015 s názvem „Uzavření cyklu – akční plán EU pro oběhové hospodářství“ a ze dne 16. ledna 2018 s názvem „Evropská strategie pro plasty v oběhovém hospodářství“.

-
- ²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1–98).
- ²¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1–850) se změnami.
- ²² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 2019/1021 ze dne 20. června 2019 o perzistentních organických znečišťujících látkách (Úř. věst. L 169, 25.6.2019, s. 45).
- ²³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).
- ²⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 10).
- ²⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností (Úř. věst. L 269, 21.10.2000, s. 34).
- ²⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS (Úř. věst. L 266, 26.9.2006, s. 1).
- ²⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/65/EU ze dne 8. června 2011 o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 88–110).
- ²⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) (Úř. věst. L 197, 24.7.2012, s. 38).
- ²⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).
- ³⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/883 ze dne 17. dubna 2019 o přístavních zařízeních pro příjem odpadu z lodí, kterou se mění směrnice 2010/65/EU a zrušuje směrnice 2000/59/ES (Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 116).
- ³¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/2019/ES ze dne 5. června 2019 o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí (Úř. věst. L 155, 12.6.2019, s. 1–19).
- ³² Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1).
- ³³ Nařízení Komise (EU) č. 1357/2014 ze dne 18. prosince 2014, kterým se nahrazuje příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 365, 19.12.2014, s. 89).
- ³⁴ Rozhodnutí Komise ze dne 3. května 2000, kterým se nahrazuje rozhodnutí 94/3/ES, kterým se stanoví seznam odpadů podle čl. 1 písm. a) směrnice Rady 75/442/EHS o odpadech, a rozhodnutí Rady 94/904/ES, kterým se stanoví seznam nebezpečných odpadů ve smyslu čl. 1 odst. 4 směrnice Rady 91/689/EHS o nebezpečných odpadech (Úř. věst. L 226, 6.9.2000, s. 3).
- ³⁵ Rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 2014, kterým se mění rozhodnutí 2000/532/ES o seznamu odpadů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES (Úř. věst. L 370, 30.12.2014, s. 44).

Ekonomická činnost může významně přispívat k cíli „oběhové hospodářství“, a to několika způsoby, mimo jiné i zvyšováním trvanlivosti, opravitelnosti, modernizovatelnosti a opakovatelné použitelnosti výrobků, snižováním využívání zdrojů prostřednictvím designu a výběru materiálů, usnadňováním změny účelu, demontáže a dekonstrukce v oblasti budov a stavebnictví, a to zejména s cílem snížit využívání stavebních materiálů a podpořit jejich opětovné využívání, a rozvíjením podnikatelských modelů typu „produkt jako služba“, jakož i [...] oběhových hodnotových řetězců s cílem zajistit, aby si výrobky, součástky a materiály zachovaly nejvyšší možnou využitelnost a hodnotu. Podobně by i snižování obsahu nebezpečných látek v materiálech a výrobcích během celého životního cyklu, a to i jejich nahrazováním bezpečnějšími alternativami, mělo být přinejmenším v souladu s harmonizovanými právními požadavky stanovenými na úrovni Unie. Ekonomická činnost může k cíli „oběhové hospodářství“ významně přispívat rovněž omezováním vytváření potravinového odpadu při produkci, zpracovávání, výrobě či distribuci potravin.

(18d) Environmentální cíl „prevence a omezování znečištění“ by měl být vykládán v souladu s relevantními právními předpisy Unie, včetně směrnic Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2004/35/ES³⁶, 2004/107/ES³⁷, 2006/118/ES, 2008/50/ES³⁸, 2008/105/ES, 2010/75/EU, 2016/802/EU³⁹ a 2016/2284/EU⁴⁰.

³⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí (Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 56).

³⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/107/ES ze dne 15. prosince 2004 o obsahu arsenu, kadmia, rtuti, niklu a polycyklických aromatických uhlovodíků ve vnějším ovzduší (Úř. věst. L 23, 26.1.2005, s. 3) ve znění směrnice Komise (EU) 2015/1480 ze dne 21. května 2008 (Úř. věst. L 226, 29.8.2015, s. 4).

³⁸ Směrnice 2008/50/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu (Úř. věst. L 152, 11.6.2008, s. 1).

³⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/802 ze dne 11. května 2016 o snižování obsahu síry v některých kapalných palivech (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 58).

⁴⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284 ze dne 14. prosince 2016 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší (Úř. věst. L 344, 17.12.2016, s. 1).

(19) Environmentální cíl „ochrana a obnova biologické rozmanitosti a ekosystémů“ by měl být vykládán v souladu s relevantními právními předpisy Unie, včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady 995/2010⁴¹, 1143/2014⁴² a 511/2014⁴³, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES⁴⁴, směrnice Rady 91/676⁴⁵ a 92/43/EHS⁴⁶, sdělení Komise ze dne 21. května 2003 s názvem „Prosazování práva, správa a obchod v oblasti lesnictví (FLEGT)“, ze dne 3. května 2011 s názvem „Naše životní pojistka, náš přírodní kapitál: strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020“, ze dne 6. května 2013 s názvem „Zelená infrastruktura – zlepšování přírodního kapitálu Evropy“, ze dne 26. února 2016 s názvem „Akční plán EU pro boj proti nezákonnému obchodu s volně žijícími a planě rostoucími druhy“ a ze dne 23. července 2019 s názvem „Posílení opatření EU na ochranu a obnovu světových lesů“ a nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi⁴⁷.

(19aa) Ekonomická činnost může významně přispívat k cíli „ochrana a obnova biologické rozmanitosti a ekosystémů“, a to několika způsoby, mimo jiné ochranou, zachováváním či obnovou biologické rozmanitosti a ekosystémů, a tím i zlepšováním ekosystémových služeb. Tyto služby jsou rozděleny do čtyř kategorií, a to zásobovací, včetně zásobování potravinami a vodou; regulační, včetně regulace podnebí a kontroly nemocí; podpůrné, včetně koloběhu živin a tvorby kyslíku; a kulturní, včetně duchovních a rekreačních přínosů.

⁴¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 995/2010 ze dne 20. října 2010, kterým se stanoví povinnosti hospodářských subjektů uvádějících na trh dřevo a dřevařské výrobky (Úř. věst. L 295, 12.11.2010, s. 23).

⁴² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních nepůvodních druhů (Úř. věst. L 317, 4.11.2014, s. 35).

⁴³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 511/2014 ze dne 16. dubna 2014 o opatřeních pro dodržování pravidel, která vyplývají z Nagojského protokolu o přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivém a rovnocenném sdílení přínosů plynoucích z jejich využívání, ze strany uživatelů v Unii (Úř. věst. L 150, 20.5.2014, s. 59).

⁴⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 020, 26.1.2010, s. 7).

⁴⁵ Směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů (Úř. věst. L 375, 31.12.1991, s. 1).

⁴⁶ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁴⁷ Nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi (Úř. věst. L 61, 3.3.1997, s. 1–69).

(19a) V kontextu tohoto nařízení by „udržitelné obhospodařování lesů“ mělo být chápáno s ohledem na postupy a využívání lesů a lesní půdy, které přispívají k posílení biologické rozmanitosti nebo k zamezování degradace ekosystémů, odlesňování a úbytku stanovišť nebo k jejímu zamezení; s ohledem na hospodaření s lesy a lesní půdou a jejich využívání takovým způsobem a v takovém rozsahu, aby byla zachována jejich biologická rozmanitost, produktivita, schopnost regenerace, vitalita a schopnost plnit v současnosti i budoucnosti důležité ekologické, ekonomické a sociální funkce na místní, národní i celosvětové úrovni, aniž by tím byly poškozeny jiné ekosystémy, jak je definováno v Usnesení H1 – Obecné pokyny pro udržitelné obhospodařování lesů v Evropě (ministrská konference o ochraně lesů v Evropě, 1993); a s ohledem na nařízení (EU) 2018/841[2], nařízení (EU) č. 995/2010[3], směrnice (EU) 2018/2001[4] a strategie EU v oblasti lesnictví: pro lesy a odvětví založená na lesnictví⁴⁸,

(19b) V kontextu tohoto nařízení se pojem „energetická účinnost“ používá v širokém slova smyslu a měl by se vykládat se zohledněním relevantních právních předpisů Unie, včetně směrnice (EU) 2012/27⁴⁹, směrnice (EU) 2018/844⁵⁰, jakož i předpisů o výrobcích stanovených podle směrnice 2009/125/ES⁵¹ a nařízení (EU) 2017/1369⁵².

⁴⁸ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů (COM(2013) 659 final).

⁴⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2011 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2002 ze dne 11. prosince 2018, kterou se mění směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 210–230).

⁵⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/844 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 2010/31/EU o energetické náročnosti budov a směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 75–91).

⁵¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie (Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10–35).

⁵² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369 ze dne 4. července 2017, kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 1–23).

(20) Pro každý environmentální cíl by měla být stanovena jednotná kritéria, na jejichž základě by se posuzovalo, zda ekonomické činnosti významným způsobem přispívají k dosažení tohoto cíle. Jedním z prvků těchto jednotných kritérií by měl být požadavek, aby nebyl významně poškozen žádný z environmentálních cílů stanovených v tomto nařízení. Mělo by se tak předejít tomu, že investice budou považovány za environmentálně udržitelné, i když ekonomické činnosti, které těchto investic využívají, způsobují škody na životním prostředí v rozsahu, který převažuje nad jejich přínosem k environmentálnímu cíli. V uvedených kritériích by se měl zohledňovat životní cyklus výrobků a služeb, které jsou předmětem této ekonomické činnosti, včetně důkazů vyplývajících ze stávajících posouzení životního cyklu, a to zejména s ohledem na jejich výrobu, používání a skončení životnosti, jakož i na environmentální dopady samotné ekonomické činnosti.

(21) S ohledem na společný závazek Evropského parlamentu, Rady a Komise plnit zásady zakotvené v evropském pilíři sociálních práv na podporu udržitelného růstu podporujícího začlenění a při uznání významu mezinárodních minimálních lidských a pracovních práv a norem by mohly být ekonomické činnosti považovány za environmentálně udržitelné jediné pod podmínkou, že jsou v souladu s minimálními zárukami. Z tohoto důvodu by měly být ekonomické činnosti považovány za environmentálně udržitelné, pouze pokud jsou prováděny [...] v souladu s pokyny OECD pro nadnárodní společnosti a obecnými zásadami OSN v oblasti podnikání a lidských práv, včetně Deklarace Mezinárodní organizace práce (MOP) o základních principech a právech v práci, osmi základních úmluv MOP a Mezinárodní listiny lidských práv. Základní úmluvy MOP definují lidská a pracovní práva, která by podniky měly dodržovat. Některé z uvedených mezinárodních norem jsou zakotveny v Listině základních práv Evropské unie, zejména zákaz otroctví a nucených prací a zásada nediskriminace. Těmito minimálními zárukami není dotčeno uplatňování případných přísnějších požadavků na životní prostředí, zdraví a bezpečnost i sociální udržitelnost stanovených v právních předpisech Unie.

Při uplatňování těchto minimálních záruk by podniky měly dodržovat zásadu „významně nepoškožovat“ ve smyslu nařízení 2019/2088 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb, včetně regulačních technických norem, které tuto zásadu dále upřesňují.

(21a) V zájmu zajištění konzistentnosti mezi tímto nařízením a nařízením 2019/2088 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb by tímto nařízením mělo být pozměněno nařízení 2019/2088 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb s cílem zavést regulační technické normy vypracované společně evropskými orgány dohledu za účelem dalšího upřesnění podrobností ohledně struktury a obsahu informací, pokud jde o zásadu „významně nepoškožovat“. Tyto regulační technické normy by měly být v souladu s obsahem, metodikou a strukturou ukazatelů týkajících se nepříznivých dopadů podle čl. 4 odst. 6 a 7. Měly by být rovněž v souladu se zásadami zakotvenými v evropském pilíři sociálních práv, s pokyny OECD pro nadnárodní společnosti, obecnými zásadami OSN v oblasti podnikání a lidských práv, včetně Deklarace Mezinárodní organizace práce (MOP) o základních principech a právech v práci, osmi základních úmluv MOP a Mezinárodní listiny lidských práv.

Pro účely článku 16c tohoto nařízení by Evropský orgán pro bankovníctví („EBA“), Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění („EIOPA“) a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy („ESMA“) (společně známé jako „evropské orgány dohledu“) zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 měly prostřednictvím společného výboru vypracovat návrhy regulačních technických norem, které by doplnily články 2, 8, 9 a 11 nařízení 2019/2088 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb.

(22) Vzhledem ke specifickým technickým údajům potřebným k posouzení dopadu ekonomické činnosti na životní prostředí a k rychle se měnícímu charakteru jak vědy, tak technologií by se měla kritéria pro environmentálně udržitelné ekonomické činnosti podle těchto změn pravidelně upravovat. Aby byla kritéria aktualizovaná, zakládala se na vědeckých poznatcích a na názorech odborníků i relevantních zúčastněných stran, měly by být podmínky významného přínosu k cílům a jejich významného poškození u různých ekonomických činností specifikovány s vyšší přesností a měly by být pravidelně aktualizovány. Za tímto účelem by Komise měla pro jednotlivé ekonomické činnosti stanovit dostatečně podrobná a kalibrovaná technická screeningová kritéria, a to na základě technických údajů vícestranné platformy pro udržitelné financování.

(23) Některé ekonomické činnosti mají negativní dopad na životní prostředí a významného přínosu k jednomu nebo více environmentálním cílům lze dosáhnout tím, že se tento negativní dopad sníží. U těchto ekonomických činností je vhodné stanovit technická screeningová kritéria, která budou vyžadovat podstatné zlepšení environmentální výkonnosti v porovnání mimo jiné s průměrem u daného odvětví, ale současně zamezí důsledkům zakonzervování stávajícího stavu („lock-in“), které jsou pro životní prostředí škodlivé, včetně důsledků zakonzervování stávajícího stavu vyznačujícího se vysokými emisemi uhlíku, během ekonomické životnosti financované ekonomické činnosti. Tato kritéria by měla zohlednit rovněž dlouhodobý dopad konkrétní ekonomické činnosti.

(24) Ekonomická činnost by neměla být považována za environmentálně udržitelnou, pokud namísto přínosů životní prostředí spíše poškozuje. Technická screeningová kritéria by měla určit minimální požadavky nezbytné k tomu, aby se zabránilo významnému poškození dalších cílů, a to i tím, že se bude vycházet z případných minimálních požadavků stanovených podle právních předpisů Unie. Při stanovování a aktualizaci technických screeningových kritérií by měla Komise zajistit, aby tato kritéria byla založena na dostupných vědeckých důkazech, aby byla vypracována se zohledněním aspektů souvisejících se životním cyklem, včetně stávajících posouzení životního cyklu, a aby byla pravidelně aktualizována. Pokud vědecké hodnocení neumožní určit riziko s dostatečnou mírou jistoty, měla by se uplatnit zásada předběžné opatrnosti v souladu s článkem 191 SFEU.

(24a) Při definování technických screeningových kritérií pro cíl „zmírňování změny klimatu“ by Komise měla zohlednit probíhající a nezbytný proces přechodu ke klimaticky neutrální ekonomice v souladu s čl. 6 odst. 1a a poskytnout k němu příslušné pobídky. Přechod si kromě využívání klimaticky neutrální energie a vyššího objemu investic do nízkouhlíkových ekonomických činností a odvětví vyžaduje podstatné snížení emisí skleníkových plynů v rámci dalších ekonomických činností a odvětví, pro něž neexistují žádné technologicky a ekonomicky proveditelné nízkouhlíkové alternativy. Tyto ekonomické činnosti by měly být považovány za činnosti významně přispívající ke zmírňování změny klimatu, jestliže jsou jejich emise skleníkových plynů výrazně nižší, než je průměr u daného odvětví či průmyslu, jestliže nebrání rozvoji a zavádění nízkouhlíkových alternativ a nevedou k tomu, že stávající stav vyznačující se aktivy neslučitelnými s cílem „klimatická neutralita“ bude s ohledem na ekonomickou životnost těchto aktiv zakonzervován. Technická screeningová kritéria pro tyto činnosti by měla zajistit, aby tyto přechodové činnosti důvěryhodným způsobem směřovaly ke klimatické neutralitě, a uvedená kritéria by tudíž měla být pravidelně upravována.

(24b) Ekonomická činnost by měla být považována za činnost, která významně přispívá k jednomu nebo více environmentálním cílům stanoveným v tomto nařízení tím, že přímo umožňuje, aby k jednomu nebo více těmto cílům významně přispívaly i další činnosti. Za tímto účelem by tato podpůrná činnost neměla vést k tomu, že současný stav vyznačující se aktivy, jež ohrožují plnění dlouhodobých environmentálních cílů, bude s ohledem na ekonomickou životnost těchto aktiv zakonzervován, a na základě aspektů souvisejících se životním cyklem by tato činnost měla mít výrazný pozitivní dopad na životní prostředí.

(25) Při stanovování a aktualizaci technických screeningových kritérií by Komise měla zohlednit relevantní právní předpisy Unie, včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010⁵³, systému EU pro environmentální řízení podniků a audit⁵⁴, kritérií EU pro zelené veřejné zakázky⁵⁵ a probíhající práce na pravidlech týkajících se environmentální stopy produktů a organizací⁵⁶. Aby nedocházelo ke zbytečným rozporům s klasifikacemi ekonomických činností, které již existují pro jiné účely, měla by Komise zohlednit rovněž statistické klasifikace týkající se odvětví environmentálních výrobků a služeb, konkrétně klasifikaci činností a výdajů na ochranu životního prostředí (CEPA) a klasifikaci činností v oblasti hospodaření s přírodními zdroji (CReMA)⁵⁷. Při stanovování a aktualizaci technických screeningových kritérií by Komise měla zohlednit stávající environmentální ukazatele a vykazovací rámce, které vypracovala mimo jiné Komise a Evropská agentura pro životní prostředí, a stávající mezinárodní standardy, například ty, které vypracovala mimo jiné OECD.

⁵³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU (Úř. věst. L 27, 30.1.2010, s. 1).

⁵⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1).

⁵⁵ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Zadávání veřejných zakázek v zájmu lepšího životního prostředí {SEK(2008) 2124}, {SEK(2008) 2125}, {SEK(2008) 2126}, KOM(2008) 400.

⁵⁶ 2013/179/EU: Doporučení Komise ze dne 9. dubna 2013 o používání společných metod pro měření a sdělování environmentálního profilu životního cyklu produktů a organizací (Úř. věst. L 124, 4.5.2013, s. 1).

⁵⁷ Přílohy 4 a 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 538/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se mění nařízení (EU) č. 691/2011 o evropských environmentálních hospodářských účtech (Úř. věst. L 158, 27.5.2014, s. 113).

26) Při stanovování a aktualizaci technických screeningových kritérií by Komise měla rovněž zohlednit specifika odvětví infrastruktury a vzít v rámci analýzy nákladů a přínosů v potaz environmentální, sociální a ekonomické externality. V tomto ohledu by měla Komise vzít do úvahy relevantní právní předpisy a normy Unie, včetně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES⁵⁸, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU⁵⁹, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU⁶⁰, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU⁶¹, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU⁶², jakož i stávající metodiku a rovněž práci mezinárodních organizací, například OECD. V této souvislosti by měla technická screeningová kritéria podporovat vhodné rámce správy integrující environmentální, sociální a správní faktory, jak je uvedeno v zásadách odpovědného investování OSN⁶³, ve všech fázích životního cyklu projektu.

(27) Technická screeningová kritéria by měla zajistit, aby relevantní ekonomické činnosti v konkrétním odvětví mohly být považovány za environmentálně udržitelné a bylo s nimi zacházeno stejně, pokud přispívají stejnou měrou k jednomu nebo více environmentálním cílům stanoveným v tomto nařízení. Potenciální schopnost přispívat k uvedeným environmentálním cílům se může v různých odvětvích lišit, což by se mělo v kritériích odrazit. Nicméně v rámci jednotlivých odvětví by tato kritéria neměla nespravedlivě znevýhodňovat určité ekonomické činnosti na úkor jiných, pokud prvně jmenované činnosti přispívají k environmentálním cílům ve stejném rozsahu jako ty druhé.

⁵⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30).

⁵⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 26, 28.1.2012, s. 1).

⁶⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 1).

⁶¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁶² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

⁶³ <https://www.unpri.org/download?ac=1534>.

(28) Při stanovování technických screeningových kritérií pro environmentálně udržitelné činnosti by měla Komise posoudit, zda by přijetí uvedených kritérií vedlo k uvíznutí aktiv nebo k nekonzistentním pobídkám nebo zda by mělo jakýkoli jiný nepříznivý dopad na finanční trhy.

(29) K zamezení nadměrně zatěžujícím nákladům na dodržování předpisů pro hospodářské subjekty by měla Komise stanovit technická screeningová kritéria, která budou dostatečně srozumitelná z právního hlediska, proveditelná, snadno použitelná a u nichž bude možno ověřit soulad v rámci přiměřených nákladů na dodržování právních předpisů, přičemž se zamezí zbytečné administrativní zátěži. Technická screeningová kritéria by mohla vyžadovat provedení posouzení životního cyklu, pokud je to dostatečně proveditelné a potřebné.

(30) Aby se zajistilo, že investice budou nasměrovány do ekonomických činností, které mají na environmentální cíle největší pozitivní dopad, měla by Komise přednostně stanovit technická screeningová kritéria pro ekonomické činnosti, které potenciálně nejvíce přispívají k environmentálním cílům.

(31) Vhodná technická screeningová kritéria by měla být stanovena pro odvětví dopravy, mimo jiné pro mobilní aktiva, přičemž je třeba zohlednit skutečnost, že odvětví dopravy, včetně mezinárodní lodní dopravy, se podílí téměř 26 % na celkových emisích skleníkových plynů v Unii. Jak je uvedeno v akčním plánu týkajícím se financování udržitelného růstu⁶⁴, odvětví dopravy představuje přibližně 30 % dodatečných ročních investičních potřeb pro účely udržitelného rozvoje v Unii, mimo jiné kvůli zvýšení elektrifikace nebo přechodu na ekologičtější druhy dopravy prostřednictvím podpory přechodu na jiné druhy dopravy a řízení provozu.

⁶⁴ COM(2018) 97 final.

(32) Je obzvláště důležité, aby Komise vedla při vypracovávání technických screeningových kritérií odpovídající konzultace v souladu s požadavky na zlepšování právní úpravy. Do postupu stanovování a aktualizace technických screeningových kritérií by se měly zapojit relevantní zúčastněné strany a tento postup by měl vycházet z doporučení odborníků, kteří mají prokazatelné znalosti a zkušenosti v relevantních oblastech. Za tímto účelem by Komise měla vytvořit platformu pro udržitelné financování. Tato platforma by měla být složena z odborníků zastupujících jak veřejný, tak soukromý sektor. Mezi zástupce veřejného sektoru by měli patřit odborníci z Evropské agentury pro životní prostředí, evropských orgánů dohledu, Evropské investiční banky a Agentury Evropské unie pro základní práva. Mezi zástupce soukromého sektoru by měli patřit účastníci finančního trhu i účastníci jiných než finančních trhů a podnikatelského sektoru, jež zastupují relevantní odvětví, a osoby s odbornými znalostmi v oblasti účetnictví a výkaznictví. Platforma by měla zahrnovat rovněž odborníky zastupující občanskou společnost, včetně odborníků na environmentální, sociální a pracovní právní otázky a otázky správy. Účastníci finančního trhu by měli být pobízeni k tomu, aby informovali Komisi, pokud se domnívají, že by nějaká ekonomická činnost, která nespĺňuje technická screeningová kritéria nebo pro kterou taková kritéria dosud nebyla stanovena, měla být považována za environmentálně udržitelnou, a pomohli tak Komisi posoudit, zda je vhodné technická screeningová kritéria doplnit nebo aktualizovat.

(32a) Platforma by měla být vytvořena v souladu s platnými horizontálními pravidly pro ustavování a činnost expertních skupin Komise, a to i pokud jde o výběrové řízení, jehož cílem by mělo být, s přihlédnutím ke konkrétním úkolům platformy, zajistit vysokou úroveň odbornosti, zeměpisnou a genderovou vyváženost, jakož i vyvážené zastoupení osob s relevantním know-how. Během výběrového řízení by Komise měla v souladu s horizontálními pravidly provést posouzení, v jehož rámci určí, zda existují potenciální střety zájmů, a měla by přijmout vhodná opatření pro jejich řešení.

(32aa) Platforma by měla poskytovat Komisi poradenství v otázkách rozvoje, analýzy a přezkumu technických screeningových kritérií, včetně jejich možného dopadu na oceňování aktiv, která byla podle stávající praxe na trhu až do přijetí technických screeningových kritérií považována za environmentálně udržitelná aktiva. Platforma by měla rovněž Komisi poskytovat poradenství o tom, zda jsou technická screeningová kritéria vhodná pro další způsoby využití v rámci budoucích politických iniciativ Unie, jejichž cílem je usnadnění udržitelných investic, a o tom, jakou úlohu by při uplatňování technických screeningových kritérií mohly hrát účetní standardy a standardy pro výkaznictví v oblasti udržitelnosti. Uvedená platforma by měla poskytovat Komisi poradenství ohledně vypracování dalších opatření ke zlepšení dostupnosti a kvality údajů a zohlednit při tom cíl zamezit nepřiměřené administrativní zátěži, ohledně řešení dalších cílů v oblasti udržitelnosti, včetně sociálních cílů, a ohledně fungování minimálních záruk a případné potřeby jejich doplnění.

(32aaa) Komise by měla zajistit pokračování činnosti stávající skupiny odborníků z členských států pro udržitelné financování a poskytnout jí formální status. Úkoly této expertní skupiny budou mimo jiné spočívat v poskytování poradenství Komisi ohledně vhodnosti technických screeningových kritérií a přístupu uplatňovaného platformou při vypracovávání těchto kritérií. Komise by za tímto účelem měla prostřednictvím pravidelných zasedání skupiny odborníků z členských států informovat členské státy.

(33) Za účelem upřesnění požadavků stanovených v tomto nařízení, a zejména za účelem stanovení a aktualizace dostatečně podrobných a kalibrovaných technických screeningových kritérií pro různé ekonomické činnosti s ohledem na to, co z hlediska environmentálních cílů představuje významný přínos a co významné poškození, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o informace požadované ke splnění povinnosti zveřejňování, která je stanovena v čl. 4delta odst. 3 a v článku 16c, a technická screeningová kritéria uvedená v čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 2, čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 2 a čl. 11 odst. 2. Je obzvláště důležité, aby Komise vedla v rámci přípravné činnosti odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, například prostřednictvím platformy a skupiny odborníků z členských států, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů. Aby se zajistila rovná účast na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci, měly by Evropský parlament a Rada zejména obdržet všechny dokumenty současně s odborníky z členských států a odborníci Evropského parlamentu a Rady by měli mít systematicky přístup na zasedání expertních skupin Komise, které se přípravou aktů v přenesené pravomoci zabývají.

(33a) Toto nařízení doplňuje požadavky na zveřejňování informací stanovené v nařízení 2019/2088 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb. Aby byl zajištěn řádný a účinný dohled nad dodržováním tohoto nařízení ze strany účastníků finančního trhu, měly by členské státy využívat příslušných orgánů určených v souladu s nařízením 2019/2088 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb. Kromě toho by s cílem prosazovat dodržování měly členské státy stanovit pravidla týkající se opatření a sankcí, které by měly být účinné, přiměřené a odrazující. Příslušné vnitrostátní orgány, ESMA, EBA a EIOPA by měly vykonávat pravomoci zasahovat u produktů stanovené v nařízení o celoevropském osobním penzijním produktu (PEPP), nařízení o strukturovaných retailových investičních produktech a pojistných produktech s investiční složkou (PRIIPS) a nařízení o trzích finančních nástrojů (MIFIR) rovněž v souvislosti s nepatřičnými prodejními praktikami či zveřejňováním zavádějících informací souvisejících s udržitelností, včetně požadavků na informace stanovených v nařízení o taxonomii.

(33b) S cílem zajistit efektivní a udržitelnou organizaci práce a postupy týkající se zasedání, jak pokud jde o platformu, tak i o skupinu odborníků z členských států, a s cílem umožnit širokou účast a účinnou interakci v rámci skupin, jejich podskupin, Komise a zúčastněných stran, je třeba ve vhodných případech zvážit využívání zdokonalených virtuálních a digitálních způsobů práce.

(34) Aby měli relevantní aktéři dostatek času seznámit se s kritérii pro environmentálně udržitelné ekonomické činnosti stanovenými v tomto nařízení a měli možnost připravit se na jejich uplatňování, měly by se povinnosti stanovené v tomto nařízení pro jednotlivé environmentální cíle začít uplatňovat dvanáct měsíců po přijetí příslušných technických screeningových kritérií.

(35) Uplatňování tohoto nařízení by mělo být pravidelně přezkoumáváno, aby bylo možné posoudit mimo jiné tyto prvky:

i) pokrok, jehož bylo dosaženo při provádění tohoto nařízení s ohledem na vypracování technických screeningových kritérií pro environmentálně udržitelné ekonomické činnosti;

ii) případnou potřebu revidovat a doplnit kritéria stanovená v tomto nařízení pro to, aby bylo možné ekonomickou činnost považovat za environmentálně udržitelnou;

iii) účinnost taxonomie při směřování soukromých investic do udržitelných činností, a to zejména pokud jde o toky kapitálu do soukromých podniků a dalších právních subjektů; a

iv) další rozpracování stávající taxonomie a rozšíření jejího rozsahu nad rámec environmentálně udržitelných ekonomických činností s cílem pokrýt činnosti, které významně poškozují environmentální udržitelnost, jakož i další cíle v oblasti udržitelnosti, včetně sociálních cílů.

(36) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu potřeby zavést jednotná kritéria pro environmentálně udržitelné ekonomické činnosti na úrovni Unie, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Kapitola I

Předmět, oblast působnosti a definice

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví kritéria pro určení toho, zda je ekonomická činnost environmentálně udržitelná, aby bylo možné stanovit míru environmentální udržitelnosti investice.

2. Toto nařízení se použije na:

a) opatření přijatá členskými státy nebo Unií, kterými se stanovují požadavky na účastníky finančního trhu nebo emitenty v souvislosti s finančními produkty nebo podnikovými dluhopisy, které jsou na trhu poskytovány jako environmentálně udržitelné;

b) účastníky finančního trhu poskytující finanční produkty;

c) podniky, na něž se vztahuje povinnost zveřejňovat přehled nefinančních informací nebo konsolidovaný přehled nefinančních informací podle článků 19a nebo 29a směrnice 2013/34/EU.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

a) „environmentálně udržitelnou investicí“ se rozumí investice, kterou se financuje jedna nebo více ekonomických činností, které lze podle tohoto nařízení pokládat za environmentálně udržitelné;

b) „účastníkem finančního trhu“ se rozumí účastník finančního trhu, jak je vymezen v čl. 2 bodě 1 a v článku 16 nařízení 2019/2088 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb;

c) „finančním produktem“ se rozumí finanční produkt, jak je vymezen v čl. 2 bodě 12 nařízení 2019/2088 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb;

- ca) „emitentem“ se rozumí emitent, jak je vymezen v čl. 2 písm. h) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1129⁶⁵;
- d) „zmírňováním změny klimatu“ se rozumí udržení zvýšení průměrné globální teploty výrazně pod hranicí 2 °C a pokračování v úsilí o to, aby nárůst teploty nepřekročil hranici 1,5 °C oproti hodnotám před průmyslovou revolucí, jak je stanoveno v Pařížské dohodě;
- e) „přízpůsobováním se změně klimatu“ se rozumí proces přízpůsobování se stávající a očekávané změně klimatu a jejím dopadům;
- f) „skleníkovým plynem“ se rozumí skleníkový plyn uvedený v příloze I nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013⁶⁶;
- fa) „hierarchií způsobů nakládání s odpady“ se rozumí hierarchie způsobů nakládání s odpady, jak je stanovena v článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES⁶⁷;
- g) „oběhovým hospodářstvím“ se rozumí zachování hodnoty výrobků, materiálů a dalších zdrojů v ekonomice po co nejdelší dobu, zvyšování jejich účinného využívání v rámci výroby a spotřeby, což vede k omezování dopadu tohoto využívání na životní prostředí a k minimalizaci odpadu a uvolňování nebezpečných látek ve všech fázích životního cyklu, mj. uplatňováním hierarchie způsobů nakládání s odpady;
- ga) „znečišťujícími látkami“ se rozumí látky, vibrace, teplo, hluk, světlo nebo jiné kontaminující látky přítomné v ovzduší, ve vodě nebo v půdě, které mohou být škodlivé pro lidské zdraví nebo pro životní prostředí, vést ke škodám na hmotném majetku nebo omezit či narušit hodnotu životního prostředí a další zákonné způsoby využití životního prostředí;

⁶⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1129 ze dne 14. června 2017 o prospektu, který má být uveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování na regulovaném trhu, a o zrušení směrnice 2003/71/ES (Úř. věst. L 168, 30.6.2017, s. 12).

⁶⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu a o zrušení rozhodnutí č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 13).

⁶⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

gb) „půdou“ se rozumí svrchní vrstva zemské kůry, která se nachází mezi skalním podložím a zemským povrchem a která se skládá z minerálních částic, organické hmoty, vody, vzduchu a živých organismů;

h) „znečištěním“ se rozumí:

i) lidskou činností přímo či nepřímo způsobené vniknutí znečišťujících látek do ovzduší, vody nebo půdy;

ii) v souvislosti s mořským prostředím znečištění, jak je vymezeno v čl. 3 bodě 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES⁶⁸;

iii) v souvislosti s vodním prostředím znečištění, jak je vymezeno v čl. 2 bodě 33 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES⁶⁹;

ha) „ekosystémem“ se rozumí dynamický komplex společenstev rostlin, živočichů a mikroorganismů a jejich neživého prostředí, působící ve vzájemných vazbách jako funkční jednotka;

hb) „ekosystémovými službami“ se rozumí přímý a nepřímý příspěvek ekosystémů k zajištění ekonomických, sociálních, kulturních a jiných přínosů, které z ekosystémů pro lidi plynou;

hc) „biologickou rozmanitostí“ se rozumí variabilita všech žijících organismů včetně, mimo jiné, suchozemských, mořských a jiných vodních ekosystémů a ekologických komplexů, jejichž jsou součástí; zahrnuje různorodost v rámci druhů a mezi druhy a různorodost ekosystémů;

i) „dobrým stavem ekosystému“ se rozumí ekosystém, který je v dobrém fyzickém, chemickém a biologickém stavu nebo je dobré fyzikální, chemické a biologické kvality se schopností samoreprodukce nebo obnovy vlastní rovnováhy, přičemž není ohrožena druhová skladba, struktura ekosystému a ekologické funkce;

⁶⁸ Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19–40).

⁶⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (rámcová směrnice o vodě) (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1–73).

- j) „energetickou účinností“ se rozumí účinnější využívání energie ve všech fázích energetického řetězce od výroby až po konečnou spotřebu;
- k) „dobrým stavem prostředí“ se rozumí dobrý stav prostředí podle definice v čl. 3 bodě 5 směrnice 2008/56/ES, jak je stanoven na základě kvalitativních deskriptorů uvedených v příloze I směrnice 2008/56/ES a dále specifikován v rozhodnutí Komise (EU) 2017/848;
- ka) „dobrým stavem“ se rozumí dobrý chemický stav a dobrý ekologický stav povrchových vod a dobrý chemický a dobrý kvantitativní stav podzemních vod podle klasifikace v souladu s přílohou V směrnice 2000/60/ES, se směrnicí 2008/105/ES a směrnicí 2006/118/ES;
- kb) „dobrým ekologickým potenciálem“ rozumí stav silně ovlivněného nebo umělého vodního útvaru podle klasifikace v souladu s přílohou V směrnice 2000/60/ES;
- l) „mořskými vodami“ se rozumí mořské vody, jak jsou vymezeny v čl. 3 bodě 1 směrnice 2008/56/ES;
- m) „povrchovými vodami“ se rozumí povrchové vody, jak jsou vymezeny v čl. 2 bodě 1 směrnice 2000/60/ES⁷⁰;
- ma) „podzemními vodami“ se rozumí podzemní vody, jak jsou vymezeny v čl. 2 bodě 2 směrnice 2000/60/ES⁷¹;
- o) „příslušným orgánem“ se rozumí vnitrostátní orgán určený členským státem za účelem výkonu dohledu nad účastníky finančního trhu, pokud jde o to, jak dodržují požadavky stanovené v tomto nařízení.

⁷⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁷¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

Environmentálně udržitelné ekonomické činnosti

Článek 3

Kritéria pro environmentálně udržitelné ekonomické činnosti

Pro účely stanovení míry environmentální udržitelnosti investice se ekonomická činnost považuje za environmentálně udržitelnou, splňuje-li tato činnost všechna níže uvedená kritéria:

- a) ekonomická činnost významně přispívá k jednomu nebo více environmentálním cílům stanoveným v článku 5 v souladu s články 6 až 11a;
- b) ekonomická činnost významně nepoškozuje žádný z environmentálních cílů stanovených v článku 5 v souladu s článkem 12;
- c) ekonomická činnost je vykonávána v souladu s minimálními zárukami stanovenými v článku 13;
- d) ekonomická činnost splňuje technická screeningová kritéria, která Komise stanovila v souladu s čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 2, čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 2 a čl. 11 odst. 2.

Článek 4

Uplatňování kritérií pro environmentálně udržitelné ekonomické činnosti v rámci veřejných opatření, norem a značek normy a označení

Členské státy a Unie uplatňují kritéria pro stanovení environmentálně udržitelných ekonomických činností uvedených v článku 3 pro účely veškerých opatření, kterými se stanovují požadavky na účastníky finančního trhu nebo emitenty v souvislosti s finančními produkty nebo podnikovými dluhopisy, které jsou poskytovány jako „environmentálně udržitelné“.

Článek 4a

Transparentnost environmentálně udržitelných investic v rámci informací zveřejňovaných před uzavřením smlouvy a pravidelných zpráv

Pokud se v rámci finančního produktu uvedeného v čl. 9 odst. 1, 2 a 3 nařízení o zveřejňování informací investuje do ekonomické činnosti, která přispívá k environmentálnímu cíli ve smyslu čl. 2 bodu 17 uvedeného nařízení, informace, jež mají být zveřejněny v souladu s čl. 6 odst. 3 a čl. 11 odst. 2 uvedeného nařízení, zahrnují:

a) informace o environmentálním cíli nebo environmentálních cílech podle článku 5, k nimž podkladové investice finančního produktu přispívají;

b) popis toho, jakým způsobem a do jaké míry jsou podkladové investice finančního produktu investovány do environmentálně udržitelných ekonomických činností podle článku 3.

V popisu uvedeném v písm. b) prvního pododstavce je upřesněn podíl investic do environmentálně udržitelných ekonomických činností, včetně podrobností o příslušných podílech podpůrných a přechodových činností, jako procento všech investic vybraných pro daný finanční produkt.

Článek 4β

Transparentnost finančních produktů, které prosazují environmentální vlastnosti, v rámci informací zveřejňovaných před uzavřením smlouvy a pravidelných zpráv

Pokud finanční produkt uvedený v čl. 8 odst. 1 nařízení o zveřejňování informací prosazuje environmentální vlastnosti, článek 4α se použije obdobně.

K informacím, jež mají být zveřejněny v souladu s čl. 6 odst. 3 a čl. 11 odst. 2 nařízení o zveřejňování informací, se připojí toto prohlášení:

„Zásada „významně nepoškozovat“ se uplatňuje pouze u podkladových investic produktu, jež zohledňují kritéria EU pro environmentálně udržitelné investice.

Podkladové investice zbývající části tohoto finančního produktu nezohledňují kritéria EU pro environmentálně udržitelné investice. ‘

Článek 4γ

Transparentnost jiných finančních produktů v rámci informací zveřejňovaných před uzavřením smlouvy a pravidelných zpráv

Pokud se na finanční produkt nevztahují čl. 8 odst. 1 a čl. 9 odst. 1, 2 a 3 nařízení o zveřejňování informací, připojí se k informacím, jež mají být zveřejněny v souladu s ustanoveními odvětvových právních předpisů uvedených v čl. 6 odst. 3 a čl. 11 odst. 2 uvedeného nařízení, toto prohlášení:

„Podkladové investice tohoto finančního produktu nezohledňují kritéria EU pro environmentálně udržitelné investice.“

Článek 4delta

Transparentnost podniků v přehledech nefinančních informací

1. Jakýkoli podnik, na který se vztahuje povinnost zveřejňovat nefinanční informace podle článků 19a nebo 29a směrnice 2013/34/EU, zahrne do svého přehledu nefinančních informací nebo konsolidovaného přehledu nefinančních informací informace o tom, jakým způsobem a do jaké míry činnosti podniku souvisejí s environmentálně udržitelnými ekonomickými činnostmi, jak jsou uvedeny v člancích 3 a 5.

2. Nefinanční podniky zveřejní zejména tyto informace:

- a) podíl jejich obratu plynoucí z produktů nebo služeb souvisejících s environmentálně udržitelnými ekonomickými činnostmi, jak jsou uvedeny v člancích 3 a 5; a
- b) podíl jejich celkových investic (kapitálové výdaje) nebo výdajů (provozní výdaje) týkající se aktiv nebo procesů souvisejících s environmentálně udržitelnými ekonomickými činnostmi, jak jsou uvedeny v člancích 3 a 5.

3. Jestliže podnik zveřejňuje nefinanční informace podle článků 19a nebo 29a směrnice 2013/34/EU v samostatné zprávě v souladu s čl. 19a odst. 4 a čl. 29a odst. 4 směrnice 2013/34/EU, informace podle odst. 1 a 2 se zveřejňují v uvedené samostatné zprávě.

4. Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16, kterým doplní odstavce 1 a 2 s cílem upřesnit uplatňování uvedených odstavců se zohledněním specifík finančních i nefinančních podniků a technických screeningových kritérií stanovených v souladu s tímto nařízením. Komise přijme tento akt v přenesené pravomoci do 1. června 2021.

Článek 5

Environmentální cíle

Pro účely tohoto nařízení se za environmentální cíle považují:

- 1) zmírňování změny klimatu;
- 2) přizpůsobování se změně klimatu;
- 3) udržitelné využívání a ochrana vodních a mořských zdrojů;
- 4) přechod na oběhové hospodářství;
- 5) prevence a omezování znečištění;
- 6) ochrana a obnova biologické rozmanitosti a ekosystémů.

Článek 6

Významný přínos ke zmírňování změny klimatu

1. Za ekonomickou činnost, která významně přispívá ke zmírňování změny klimatu, se považuje taková činnost, která významně přispívá ke stabilizaci koncentrací skleníkových plynů v atmosféře na úrovni, která zamezuje nebezpečnému antropogennímu narušování klimatického systému tím, že zabraňuje emisím skleníkových plynů, snižuje tyto emise nebo zvyšuje pohlcování skleníkových plynů některým z následujících způsobů, mj. i inovací procesů nebo výrobků, a to v souladu s dlouhodobým teplotním cílem Pařížské dohody:

- a) výrobou, přenosem, skladováním, distribucí nebo používáním energie z obnovitelných zdrojů v souladu se směrnicí (EU) 2018/2001, a to i prostřednictvím využívání inovativních technologií, jež mají potenciál pro budoucí významné úspory, nebo prostřednictvím nezbytného posilování nebo rozšiřování rozvodných sítí;
- b) zvyšováním energetické účinnosti s výjimkou zvyšování energetické účinnosti pro účely činností spojených s výrobou elektřiny, které jsou uvedeny v čl. 14 odst. 2a;
- c) zvyšováním čisté nebo klimaticky neutrální mobility;
- d) přechodem na používání obnovitelných materiálů z udržitelných zdrojů;
- e) zvyšováním používání ekologicky bezpečných technologií pro zachycování a využívání uhlíku (CCU) a zachycování a ukládání uhlíku (CCS), které umožňují dosáhnout čistého snížení emisí skleníkových plynů;
- fa) posilováním pevninských propadů uhlíku, a to i zabráněním odlesňování a znehodnocování lesů, obnovou lesů, udržitelným obhospodařováním a obnovou orné půdy, travních porostů a mokřadů, zalesňováním a regenerativním zemědělstvím;
- g) zřizováním energetické infrastruktury potřebné pro dekarbonizaci energetických systémů;
- h) výrobou čistých a účinných pohonných hmot z obnovitelných nebo uhlíkově neutrálních zdrojů;
- i) umožňováním čehokoli z výše uvedeného v souladu s článkem 11a.

1a. Pro účely odstavce 1 se ekonomická činnost, pro niž neexistuje žádná technologicky a ekonomicky proveditelná nízkouhlíková alternativa, považuje za činnost, která významně přispívá ke zmírňování změny klimatu, neboť podporuje přechod ke klimaticky neutrální ekonomice v souladu se scénářem umožňujícím omezit nárůst teploty na 1,5 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí, a to i postupným ukončením produkce emisí skleníkových plynů, zejména z tuhých fosilních paliv, pokud tato činnost:

i) vykazuje úroveň emisí skleníkových plynů, které odpovídají nejlepším výsledkům v daném odvětví nebo průmyslu;

ii) nebrání rozvoji a zavádění nízkouhlíkových alternativ a

iii) nevede k tomu, že stávající stav vyznačující se aktivy s vysokými emisemi uhlíku bude s ohledem na ekonomickou životnost těchto aktiv zakonzervován.

Pro účely tohoto odstavce a stanovení technických screeningových kritérií v souladu s článkem 14 Komise posoudí potenciální přínos a proveditelnost všech stávajících relevantních technologií.

2. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci uvedeného v druhém pododstavci získá Komise od platformy veškeré nezbytné odborné poznatky týkající se technických screeningových kritérií.

Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16:

a) k doplnění odstavců 1 a 1a s cílem stanovit technická screeningová kritéria, aby bylo možno určit, za jakých podmínek je konkrétní ekonomická činnost považována pro účely tohoto nařízení za činnost, která významně přispívá ke zmírňování změny klimatu;

b) k doplnění článku 12 s cílem stanovit technická screeningová kritéria pro každý příslušný environmentální cíl, aby bylo možno určit, zda je ekonomická činnost, pro kterou jsou podle písmene a) tohoto odstavce stanovena screeningová kritéria, považována pro účely tohoto nařízení za činnost, která významně poškozuje jeden nebo více uvedených cílů.

3. Komise stanoví technická screeningová kritéria podle odstavce 2 tohoto článku v jediném aktu v přenesené pravomoci, přičemž vezme v úvahu požadavky stanovené v článku 14.

4. Komise přijme akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 2 do 31. prosince 2020 s cílem zajistit jeho vstup v platnost dne 31. prosince 2021.

Článek 7

Významný přínos k přizpůsobování se změně klimatu

1. Ekonomická činnost se považuje za činnost, která významně přispívá k přizpůsobování se změně klimatu, pokud:

a) tato ekonomická činnost zahrnuje řešení pro přizpůsobování se změně klimatu, která významně snižují riziko nepříznivého dopadu nebo významně snižují nepříznivý dopad současného a očekávaného budoucího klimatu na tuto ekonomickou činnost samotnou, aniž by zvyšovala riziko nepříznivého dopadu na jiné lidi, přírodu a aktiva; nebo pokud

b) tato ekonomická činnost poskytuje řešení pro přizpůsobení se změně klimatu, která kromě podmínek stanovených v článku 11a významně přispívají k zabránění riziku nepříznivého dopadu či ke snížení tohoto rizika nebo významně snižují nepříznivý dopad současného a očekávaného budoucího klimatu na jiné lidi, přírodu či aktiva, aniž by zvyšovala riziko nepříznivého dopadu na jiné lidi, přírodu a aktiva.

1a. Řešení pro přizpůsobování se změně klimatu uvedená v odst. 1 písm. a) se posoudí a seřadí podle priorit za použití nejlepších dostupných klimatických prognóz a přinejmenším zabrání:

a) nepříznivému dopadu změny klimatu specifickému pro dané místo a kontext na ekonomickou činnost, nebo tento dopad sníží; nebo

b) nepříznivému dopadu, který změna klimatu může mít na prostředí, v němž je ekonomická činnost vykonávána [...];

c) umožňování čehokoli z výše uvedeného v souladu s článkem 11a.

2. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci uvedeného v druhém pododstavci získá Komise od platformy veškeré nezbytné odborné poznatky týkající se technických screeningových kritérií.

Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16:

a) k doplnění odstavců 1 a 1a s cílem stanovit technická screeningová kritéria, aby bylo možno určit, za jakých podmínek je konkrétní ekonomická činnost považována pro účely tohoto nařízení za činnost, která významně přispívá k přizpůsobování se změně klimatu;

b) k doplnění článku 12 s cílem stanovit technická screeningová kritéria pro každý příslušný environmentální cíl, aby bylo možno určit, zda je ekonomická činnost, pro kterou jsou podle písmene a) tohoto odstavce stanovena screeningová kritéria, považována pro účely tohoto nařízení za činnost, která významně poškozuje jeden nebo více uvedených cílů.

3. Komise stanoví technická screeningová kritéria podle odstavce 2 tohoto článku v jediném aktu v přenesené pravomoci, přičemž vezme v úvahu požadavky stanovené v článku 14.

4. Komise přijme akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 2 do 31. prosince 2020 s cílem zajistit jeho vstup v platnost dne 31. prosince 2021.

Článek 8

Významný přínos k udržitelnému využívání a ochraně vodních a mořských zdrojů

1. Za ekonomickou činnost, která významně přispívá k udržitelnému využívání a ochraně vodních a mořských zdrojů, se považuje taková činnost, která významně přispívá k dosažení dobrého stavu vodních útvarů, včetně povrchových a podzemních vodních útvarů, nebo k zabránění zhoršování jejich stavu, jestliže již v dobrém stavu jsou, nebo k dosažení dobrého stavu prostředí mořských vod nebo k zabránění zhoršování jejich stavu, pokud jejich prostředí již v dobrém stavu je, a to některým z následujících způsobů:

- a) ochranou životního prostředí před nepříznivými důsledky vypouštění městských a průmyslových odpadních vod, mimo jiné před kontaminujícími látkami, které nově vzbuzují obavy, jako jsou léčiva a mikroplasty, mimo jiné zajištěním odpovídajícího odvádění, čištění a vypouštění městských a průmyslových odpadních vod;
- b) ochranou lidského zdraví před nepříznivým dopadem jakéhokoli znečištění vody určené k lidské spotřebě zajištěním toho, aby neobsahovala žádné mikroorganismy, parazity a látky, které by představovaly možné ohrožení lidského zdraví, a zvýšením přístupu občanů k čisté pitné vodě;
- d) lepším a efektivnějším hospodařením s vodou, mimo jiné ochranou a zlepšováním stavu vodních ekosystémů, prosazováním udržitelného využívání vody na základě dlouhodobé ochrany dostupných vodních zdrojů včetně využití opatření, jako je opětovné využívání vody, zajištěním postupného snižování emisí znečišťujících látek do povrchových a podzemních vod nebo přispíváním ke zmírňování účinků povodní a období sucha [...] nebo jakoukoli jinou činností, která chrání nebo zlepšuje kvalitativní a kvantitativní stav vodních útvarů;
- e) zajištěním udržitelného využívání služeb mořských ekosystémů nebo přispíváním k dobrému stavu prostředí mořských vod, mimo jiné ochranou, zachováváním nebo obnovou mořského prostředí a zabráněním vstupům do mořského prostředí nebo jejich omezením;
- f) umožňováním čehokoli z výše uvedeného v souladu s článkem 11a.

2. Před přijetím aktů v přenesené pravomoci uvedených v druhém pododstavci získá Komise od platformy veškeré nezbytné odborné poznatky týkající se technických screeningových kritérií.

Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16:

- a) k doplnění odstavce 1 s cílem stanovit technická screeningová kritéria, aby bylo možno určit, za jakých podmínek je konkrétní ekonomická činnost považována pro účely tohoto nařízení za činnost, která významně přispívá k udržitelnému využívání a ochraně vod a mořských zdrojů;

b) k doplnění článku 12 s cílem stanovit technická screeningová kritéria pro každý příslušný environmentální cíl, aby bylo možno určit, zda je ekonomická činnost, pro kterou jsou podle písmene a) tohoto odstavce stanovena screeningová kritéria, považována pro účely tohoto nařízení za činnost, která významně poškozuje jeden nebo více uvedených cílů.

3. Komise stanoví technická screeningová kritéria podle odstavce 2 tohoto článku v jediném aktu v přenesené pravomoci, přičemž vezme v úvahu požadavky stanovené v článku 14.

4. Komise přijme akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 2 do 31. prosince 2021 s cílem zajistit jeho vstup v platnost dne 31. prosince 2022.

Článek 9

Významný přínos k oběhovému hospodářství

1. Za ekonomickou činnost, která významně přispívá k přechodu na oběhové hospodářství, včetně předcházení vzniku odpadů, jejich opětovného využití a recyklace, se považuje taková činnost, která [...] významně přispívá k uvedenému environmentálnímu cíli některým z následujících způsobů:

a) zvýšením účinnosti při využívání přírodních zdrojů, včetně biologických materiálů a dalších surovin z udržitelných zdrojů, při výrobě, a to i prostřednictvím

i) snižování spotřeby primárních surovin nebo zvýšení využívání vedlejších produktů a druhotných surovin, a

ii) opatření v oblasti účinného využívání zdrojů a energetické účinnosti;

b) zvyšováním trvanlivosti, opravitelnosti, modernizovatelnosti nebo opětovné použitelnosti výrobků, a to zejména při navrhování a výrobních činnostech;

c) zvyšováním recyklovatelnosti výrobků, včetně jednotlivých materiálů obsažených ve výrobcích, mimo jiné nahrazováním nebo omezeným používáním výrobků a materiálů, které nejsou recyklovatelné, a to zejména při navrhování a výrobních činnostech;

- d) podstatným snížením obsahu nebezpečných látek a nahrazováním látek vzbuzujících mimořádné obavy v materiálech a výrobcích během celého jejich životního cyklu, v souladu s cíli stanovenými v právních předpisech Unie, a to i nahrazováním těchto látek bezpečnějšími alternativami a zlepšením sledovatelnosti;
- e) prodlužováním doby používání výrobků, mimo jiné opětovným používáním, designem zaměřeným na dlouhou životnost, změnou účelu, demontáží, repasí, modernizací, opravami a sdílením;
- f) větším využíváním druhotných surovin a zvýšením jejich kvality, a to i prostřednictvím vysoce kvalitní recyklace odpadu;
- g) předcházením produkci odpadů nebo jejím snížením, a to i při těžbě nerostů a při výstavbě a demolici budov;
- h) větší přípravou k opětovnému použití a recyklací odpadů;
- ha) zintenzivněním rozvoje infrastruktury pro nakládání s odpady nezbytné pro předcházení jejich produkci, přípravu k opětovnému použití a recyklaci a současným zajištěním toho, aby byly výsledné zpětně získané materiály recyklovány při výrobě jako vstupy tvořené vysoce kvalitními druhotnými surovinami a zamezilo se downcyclingu;
- i) minimalizací spalování a zamezováním odstraňování odpadu (včetně skládkování) v souladu se zásadami hierarchie způsobů nakládání s odpady;
- j) zamezováním znečištění odpadky a snížením jejich množství;
- kb) umožňováním čehokoli z výše uvedeného v souladu s článkem 11a.

2. Před přijetím aktů v přenesené pravomoci uvedených v druhém pododstavci získá Komise od platformy veškeré nezbytné odborné poznatky týkající se technických screeningových kritérií.

Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16:

- a) k doplnění odstavce 1 s cílem stanovit technická screeningová kritéria, aby bylo možno určit, za jakých podmínek je konkrétní ekonomická činnost považována pro účely tohoto nařízení za činnost, která významně přispívá k přechodu na více oběhové hospodářství;
- b) k doplnění článku 12 s cílem stanovit technická screeningová kritéria pro každý příslušný environmentální cíl, aby bylo možno určit, zda je ekonomická činnost, pro kterou jsou podle písmene a) tohoto odstavce stanovena screeningová kritéria, považována pro účely tohoto nařízení za činnost, která významně poškozuje jeden nebo více uvedených cílů.
3. Komise stanoví technická screeningová kritéria podle odstavce 2 tohoto článku v jediném aktu v přenesené pravomoci, přičemž vezme v úvahu požadavky stanovené v článku 14.
4. Komise přijme akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 2 do 31. prosince 2021 s cílem zajistit jeho vstup v platnost dne 31. prosince 2022.

Článek 10

Významný přínos k prevenci a omezování znečištění

1. Za ekonomickou činnost, která významně přispívá k prevenci a omezování znečištění, se považuje taková činnost, která významně přispívá k ochraně životního prostředí před znečištěním, a to některým z následujících způsobů:
- a) prevencí, nebo není-li to proveditelné, omezením emisí znečišťujících látek jiných než skleníkových plynů do ovzduší, vody nebo půdy;
- b) zlepšováním úrovně kvality ovzduší, vody nebo půdy v oblastech, ve kterých je vykonávána ekonomická činnost, a současnou minimalizací negativních dopadů na lidské zdraví a životní prostředí a rizik pro lidské zdraví a životní prostředí;
- c) zabráněním nepříznivým dopadům na lidské zdraví a životní prostředí při výrobě, využívání a odstraňování chemických látek nebo jejich minimalizací;

- d) uklízením odpadků a jiného znečištění.
- e) umožňováním čehokoli z výše uvedeného v souladu s článkem 11a.

2. Před přijetím aktů v přenesené pravomoci uvedených v druhém pododstavci získá Komise od platformy veškeré nezbytné odborné poznatky týkající se technických screeningových kritérií.

Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16:

- a) k doplnění odstavce 1 s cílem stanovit technická screeningová kritéria, aby bylo možno určit, za jakých podmínek je konkrétní ekonomická činnost považována pro účely tohoto nařízení za činnost, která významně přispívá k prevenci a omezování znečištění;
- b) k doplnění článku 12 s cílem stanovit technická screeningová kritéria pro každý příslušný environmentální cíl, aby bylo možno určit, zda je ekonomická činnost, pro kterou jsou podle písmene a) tohoto odstavce stanovena screeningová kritéria, považována pro účely tohoto nařízení za činnost, která významně poškozuje jeden nebo více uvedených cílů.

3. Komise stanoví technická screeningová kritéria podle odstavce 2 tohoto článku v jediném aktu v přenesené pravomoci, přičemž vezme v úvahu požadavky stanovené v článku 14.

4. Komise přijme akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 2 do 31. prosince 2021 s cílem zajistit jeho vstup v platnost dne 31. prosince 2022.

Článek 11

Významný přínos k ochraně a obnově biologické rozmanitosti a ekosystémů

1. Pro účely tohoto nařízení se za ekonomickou činnost, která významně přispívá k ochraně a obnově biologické rozmanitosti a ekosystémů, považuje taková činnost, která významně přispívá k ochraně, zachování a obnově biologické rozmanitosti a k dosažení dobrého stavu ekosystémů nebo k ochraně ekosystémů, které již jsou v dobrém stavu, a to některým z těchto způsobů:
 - a) zachováním přírody a biologické rozmanitosti, včetně dosažení příznivého stavu přírodních a polopřírodních stanovišť a druhů z hlediska jejich ochrany nebo zamezení jejich zhoršování, pokud již v příznivém stavu jsou, ochrany a obnovy suchozemských, mořských a jiných vodních ekosystémů s cílem zlepšit jejich stav a zvýšit jejich schopnost poskytovat služby;
 - b) udržitelným hospodařením s půdou a udržitelným využíváním půdy, včetně přiměřené ochrany biologické rozmanitosti půdy, neutralitou z hlediska degradace půdy a sanací kontaminovaných lokalit;
 - c) udržitelnými zemědělskými postupy, včetně těch, které přispívají k posílení biologické rozmanitosti či k zastavení nebo prevenci degradace půdy a jiných ekosystémů, odlesňování a úbytku přírodních stanovišť;
 - d) udržitelným obhospodařováním lesů včetně postupů a využívání lesů a lesní půdy, které přispívají k posílení biologické rozmanitosti nebo k zastavení či prevenci degradace ekosystémů, odlesňování a úbytku stanovišť;
 - da) umožňováním čehokoli z výše uvedeného v souladu s článkem 11a.

2. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci uvedeného v druhém pododstavci získá Komise od platformy veškeré nezbytné odborné poznatky týkající se technických screeningových kritérií.

Komise přijme akt v přenesené pravomoci [...] v souladu s článkem 16:

a) k doplnění odstavce 1 s cílem stanovit technická screeningová kritéria, aby bylo možno určit, za jakých podmínek je konkrétní ekonomická činnost považována pro účely tohoto nařízení za činnost, která významně přispívá k ochraně a obnově biologické rozmanitosti a ekosystémů;

b) k doplnění článku 12 s cílem stanovit technická screeningová kritéria pro každý příslušný environmentální cíl, aby bylo možno určit, zda je ekonomická činnost, pro kterou jsou podle písmene a) tohoto odstavce stanovena screeningová kritéria, považována pro účely tohoto nařízení za činnost, která významně poškozuje jeden nebo více uvedených cílů.

3. Komise stanoví technická screeningová kritéria podle odstavce 2 tohoto článku v jediném aktu v přenesené pravomoci, přičemž vezme v úvahu požadavky stanovené v článku 14.

4. Komise přijme akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 2 do 31. prosince 2021 s cílem zajistit jeho vstup v platnost dne 31. prosince 2022.

Článek 11a

Podpůrné činnosti

Ekonomická činnost se považuje za činnost, která významně přispívá k jednomu nebo více environmentálním cílům stanoveným v článku 5 tím, že přímo umožňuje, aby k jednomu nebo více těmto cílům významně přispívaly i další činnosti, a pokud tato činnost:

- a) nevede k tomu, že stávající stav vyznačující se aktivy, jež ohrožují plnění dlouhodobých environmentálních cílů, bude s ohledem na ekonomickou životnost těchto aktiv zakonzervován;
- b) má na základě aspektů souvisejících se životním cyklem výrazný pozitivní dopad na životní prostředí.

Článek 12

Významné poškozování environmentálních cílů

Pro účely čl. 3 písm. b) se při zohlednění životního cyklu výrobků a služeb poskytovaných v rámci ekonomické činnosti, včetně důkazů vyplývajících ze stávajících posouzení životního cyklu, ekonomická činnost považuje za činnost, která významně poškozuje:

- a) zmírňování změny klimatu, pokud tato činnost vede ke značným emisím skleníkových plynů;
- b) přizpůsobování se změně klimatu, pokud tato činnost vede k nárůstu nepříznivého dopadu stávajícího a očekávaného klimatu na samotnou tuto činnost nebo na jiné lidi, přírodu a aktiva;
- c) udržitelné využívání a ochranu vodních a mořských zdrojů, pokud tato činnost poškozuje dobrý stav nebo případně dobrý ekologický potenciál vodních útvarů, včetně povrchových a podzemních vod, nebo dobrý stav prostředí mořských vod;
- d) oběhové hospodářství včetně předcházení vzniku odpadů a recyklace, pokud tato činnost vede k významné nevhodnosti v používání materiálů a v přímém nebo nepřímém využívání přírodních zdrojů, jako jsou neobnovitelné zdroje energie, suroviny, voda a půda, v jedné nebo více fázích životního cyklu výrobků, mimo jiné i z hlediska trvanlivosti, opravitelnosti, modernizovatelnosti, opětovné použitelnosti či recyklovatelnosti výrobků; nebo pokud tato činnost vede k významnému zvýšení produkce, spalování nebo odstraňování odpadu, s výjimkou spalování nerecyklovatelného nebezpečného odpadu, nebo pokud může dlouhodobé odstraňování odpadu způsobit významné a dlouhodobé škody na životním prostředí;

- e) prevenci a omezování znečištění, pokud tato činnost vede k významnému zvýšení emisí znečišťujících látek do ovzduší, vody nebo půdy ve srovnání se situací před zahájením této činnosti;
- f) ochranu a obnovu biologické rozmanitosti a ekosystémů, pokud tato činnost ve významné míře poškozuje dobrý stav a odolnost ekosystémů nebo pokud tato činnost poškozuje stav stanovišť a druhů, včetně stanovišť a druhů v zájmu Společenství, z hlediska jejich ochrany.
- 1a. Při posuzování ekonomické činnosti podle kritérií a) až f) se vezmou v úvahu environmentální dopady činnosti samotné, jakož i environmentální dopady výrobků a služeb poskytovaných v rámci této činnosti během celého jejich životního cyklu, a to zejména zohledněním jejich výroby, používání a skončení životnosti.

Článek 13 Minimální záruky

Minimální záruky uvedené v čl. 3 písm. c) jsou postupy uplatňované podnikem, který provádí ekonomickou činnost, jež zajišťují soulad s pokyny OECD pro nadnárodní společnosti a obecnými zásadami OSN v oblasti podnikání a lidských práv, včetně zásad a práv stanovených v osmi základních úmluvách uvedených v Deklaraci Mezinárodní organizace práce o základních principech a právech v práci a v Mezinárodní listině lidských práv.

Při provádění postupů pro dosažení souladu s minimálními zárukami uvedenými v čl. 3 písm. c) dodržují podniky zásadu „významně nepoškozovat“ uvedenou v čl. 2 bodě 17 nařízení 2019/2088 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb.

Článek 14

Požadavky na technická screeningová kritéria

1. Technická screeningová kritéria přijatá v souladu s čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 2, čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 2 a čl. 11 odst. 2:

- a) určují nejrelevantnější potenciální přínosy k danému environmentálnímu cíli, při současném dodržení zásady technologické neutrality, s ohledem na krátkodobé i na dlouhodobé dopady dané ekonomické činnosti;
- b) stanovují minimální požadavky, které musí být splněny pro to, aby se předešlo významnému poškození všech relevantních environmentálních cílů, s ohledem na krátkodobé i na dlouhodobé dopady dané ekonomické činnosti;
- c) jsou kvantitativní a obsahují prahové hodnoty, je-li to možné, a v opačném případě jsou kvalitativní;
- d) je-li to relevantní, vycházejí z unijních systémů označování a certifikace, metodik Unie pro posuzování environmentální stopy a statistických klasifikačních systémů Unie a zohledňují všechny příslušné stávající právní předpisy Unie;
- da) v co největší možné míře využívají ukazatele udržitelnosti uvedené v čl. 4 odst. 6 nařízení 2019/2088 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb;
- e) jsou založena na přesvědčivých vědeckých důkazech a na zásadě předběžné opatrnosti zakotvené v článku 191 SFEU;
- f) berou v potaz životní cyklus, včetně důkazů vyplývajících ze stávajících posouzení životního cyklu, zohledněním environmentálních dopadů ekonomické činnosti samotné, jakož i výrobků a služeb poskytovaných v rámci této ekonomické činnosti, zejména zohledněním jejich výroby, používání a skončení životnosti;

- g) zohledňují povahu a rozsah ekonomické činnosti, včetně toho, zda se jedná o:
- i) podpůrnou činnost podle článku 11a;
 - ii) přechodovou činnost podle čl. 6 odst. 1a;
- a případně jasně uvádějí, jestli ekonomická činnost patří do jedné z kategorií uvedených v bodech i) a ii).
- h) zohledňují potenciální dopad na trh způsobený přechodem na udržitelnější hospodářství, včetně rizika, že se některá aktiva v důsledku toho stanou „uvízlými“, stejně jako rizika vytváření nejednotných pobídek k udržitelnému investování;
- i) vztahují se na všechny relevantní ekonomické činnosti v konkrétním odvětví a zajišťují, aby bylo s uvedenými činnostmi zacházeno stejně, pokud přispívají stejnou měrou k jednomu nebo více environmentálním cílům stanoveným v článku 5 tohoto nařízení, aby se předešlo narušení hospodářské soutěže na trhu;
- j) jsou snadno použitelná a jsou stanovována tak, aby usnadňovala ověřování jejich dodržování.

2. Technická screeningová kritéria uvedená v odstavci 1 rovněž zahrnují kritéria pro činnosti související s přechodem na čistou energii v souladu se scénářem umožňujícím omezit nárůst teploty na 1,5 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí, zejména v oblasti energetické účinnosti a energie z obnovitelných zdrojů, pokud podstatně přispívají ke kterémukoli z environmentálních cílů.

2a. Technická screeningová kritéria zajistí, aby činnosti spojené s výrobou elektřiny, při nichž se využívají pevná fosilní paliva, nebyly považovány za environmentálně udržitelné činnosti.

3. Technická screeningová kritéria uvedená v odstavci 1 rovněž zahrnují kritéria pro činnosti související s přechodem na čistou nebo klimaticky neutrální mobilitu, mimo jiné i prostřednictvím přechodu na jiné druhy dopravy, opatření ke zvýšení účinnosti a alternativních paliv, pokud podstatně přispívají ke kterémukoli z environmentálních cílů.

4. Komise provádí pravidelný přezkum technických screeningových kritérií uvedených v odstavci 1 a v případě potřeby pozměňuje akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto nařízení v souladu s vědeckým a technologickým vývojem.

V této souvislosti Komise před tím, než akt v přenesené pravomoci pozmění či nahradí, posoudí uplatňování těchto kritérií, přičemž zohlední jejich uplatňování účastníky finančního trhu a dopad na kapitálové trhy, včetně směřování investic do udržitelných ekonomických činností.

S cílem zajistit, aby ekonomické činnosti uvedené v čl. 6 odst. 1a nadále důvěryhodným způsobem směřovaly k přechodu v souladu s klimaticky neutrální ekonomikou, Komise technická screeningová kritéria pro tyto činnosti alespoň jednou za tři roky přezkoumá a v případě potřeby v souladu s vědeckým a technickým vývojem pozmění akt v přenesené pravomoci uvedený v čl. 6 odst. 2 přijatý podle tohoto nařízení.

Článek 15

Platforma pro udržitelné financování

1. Komise zřídí platformu pro udržitelné financování. Je složena vyváženým způsobem z těchto skupin:

- a) ze zástupců těchto subjektů:
 - i) Evropské agentury pro životní prostředí;
 - ii) evropských orgánů dohledu;
 - iii) Evropské investiční banky a Evropského investičního fondu;
 - iiia) Agentury Evropské unie pro základní práva;

- b) z odborníků zastupujících relevantní soukromé subjekty včetně účastníků finančního trhu i účastníků jiných než finančních trhů a podnikatelského sektoru, jež zastupují relevantní odvětví, a osob s odbornými znalostmi v oblasti účetnictví a výkaznictví;
- ba) odborníků zastupujících občanskou společnost, včetně odborníků na environmentální, sociální a pracovněprávní otázky a otázky správy;
- c) odborníků jmenovaných za svou osobu, kteří mají prokazatelné znalosti a zkušenosti v oblastech, na něž se vztahuje toto nařízení;
- d) odborníků zastupujících akademickou obec, včetně vysokých škol, výzkumných ústavů a dalších vědeckých organizací, včetně odborníků, kteří mají globální odborné znalosti.

2. Platforma pro udržitelné financování:

- a) poskytuje Komisi poradenství ohledně technických screeningových kritérií uvedených v článku 14 a ohledně případné potřeby tato kritéria aktualizovat;
- b) analyzuje dopad technických screeningových kritérií z hlediska potenciálních nákladů a přínosů plynoucích z jejich uplatňování;
- c) pomáhá Komisi analyzovat požadavky zúčastněných subjektů týkající se vypracování nebo revidování technických screeningových kritérií pro danou ekonomickou činnost;
- da) ve vhodné míře poskytuje Komisi poradenství o úloze, kterou by při podpoře uplatňování technických screeningových kritérií mohly hrát účetní standardy a standardy pro výkaznictví v oblasti udržitelnosti;
- e) sleduje trendy na úrovni EU a členských států týkající se kapitálových toků směrem k udržitelným investicím a pravidelně o nich informuje Komisi;
- ea) poskytuje Komisi poradenství ohledně případné potřeby vypracovat další opatření ke zlepšení dostupnosti a kvality údajů;

- eea) poskytuje Komisi poradenství ohledně použitelnosti technických screeningových kritérií s přihlédnutím k cíli zamezit nepřiměřené administrativní zátěži;
 - f) poskytuje Komisi poradenství ohledně případné potřeby pozměnit toto nařízení;
 - fa) poskytuje Komisi poradenství o hodnocení a vývoji politik v oblasti udržitelného financování, a to i pokud jde o otázky týkající se soudržnosti politik;
 - fb) poskytuje Komisi poradenství ohledně řešení dalších cílů v oblasti udržitelnosti, včetně sociálních cílů;
 - h) poskytuje Komisi poradenství ohledně fungování článku 13 a případné potřeby doplnit požadavky tohoto článku.
- 2a. Platforma vezme v potaz širokou škálu názorů zúčastněných subjektů.
3. Platforma, které předsedá Komise, je zřízena v souladu s horizontálními pravidly pro ustavování a činnost expertních skupin Komise. V této souvislosti může Komise ad hoc přizvat odborníky se specifickými odbornými znalostmi.
4. Platforma plní své úkoly v souladu se zásadou transparentnosti. Komise zveřejní zápisy ze schůzí platformy a další relevantní dokumenty na internetových stránkách Komise.
5. Pokud se účastníci finančního trhu domnívají, že by ekonomická činnost, která nesplňuje technická screeningová kritéria stanovená v souladu s tímto nařízením nebo pro kterou tato technická screeningová kritéria dosud nebyla stanovena, měla být považována za environmentálně udržitelnou, mohou informovat platformu pro udržitelné financování.

Článek 15a

Příslušné orgány

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány určené v souladu s nařízením 2019/2088 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb sledovaly, zda účastníci finančního trhu dodržují požadavky stanovené v člancích 4alfa, beta a gamma tohoto nařízení. Všechny příslušné orgány mají veškeré dohledové a vyšetřovací pravomoci, které jsou nezbytné pro plnění jejich úkolů podle tohoto nařízení.
2. Pro účely tohoto nařízení všechny příslušné orgány vzájemně spolupracují a bez zbytečného odkladu si poskytují informace, které jsou relevantní pro plnění jejich povinností podle tohoto nařízení.

Článek 15b

Opatření a sankce

Členské státy stanoví pravidla pro opatření a sankce použitelné při porušení článku 4 (alfa, beta a gamma). Stanovená opatření a sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 16

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 4delta odst. 3, čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 2, čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 2 a čl. 11 odst. 2 je Komisi svěřena na dobu neurčitou ode dne [datum vstupu tohoto nařízení v platnost].
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v odstavci 2 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktů v přenesené pravomoci a během jejich vypracovávání shromáždí Komise všechny potřebné odborné znalosti, mimo jiné i prostřednictvím konzultací se skupinou odborníků z členských států pro udržitelné financování (skupina odborníků z členských států) uvedenou v článku 16b. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci jedná Komise v souladu se zásadami a postupy stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 4delta odst. 3, čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 2, čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 2 a čl. 11 odst. 2 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě čtyř měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 16b

Skupina odborníků z členských států

1. Skupina odborníků z členských států pro udržitelné financování (dále jen „skupina odborníků z členských států“) poskytuje Komisi poradenství ohledně vhodnosti technických screeningových kritérií a přístupu platformy podle článku 15 k vypracování kritérií v souladu s článkem 14.
2. Komise informuje členské státy prostřednictvím zasedání expertní skupiny s cílem usnadnit včasnou výměnu názorů mezi členskými státy a Komisí, zejména pokud jde o klíčové výstupy platformy, jako jsou nová screeningová kritéria či jejich podstatné aktualizace, nebo návrhy zpráv.

Článek 16c

Změny nařízení 2019/2088 (nařízení o zveřejňování informací)

Nařízení 2019/2088 (nařízení o zveřejňování informací) se mění takto:

Článek 2

„nový 2. Evropské orgány dohledu vypracují prostřednictvím společného výboru návrhy regulačních technických norem, které upřesní podrobnosti týkající se struktury a obsahu informací souvisejících se zásadou „významně nepoškozovat“ uvedenou v čl. 2 bodě 17 v souladu s obsahem, metodikami a strukturou ukazatelů týkajících se nepříznivých dopadů podle čl. 4 odst. 6 a 7.

Evropské orgány dohledu předloží návrhy regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce Komisi do 1. prosince 2020.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010.“

Článek 8

Transparentnost prosazování environmentálních nebo sociálních vlastností v informacích zveřejňovaných před uzavřením smlouvy

„nový 2a. Pokud účastníci finančního trhu poskytují finanční produkt uvedený v článku 4 beta nařízení o taxonomii, uvedou v rámci informací, jež mají být zveřejněny podle čl. 6 odst. 1 a 3, informace podle článku 4 beta nařízení o taxonomii.“;

„nový 4. Evropské orgány dohledu vypracují prostřednictvím společného výboru návrhy regulačních technických norem, které dále upřesní podrobnosti týkající se struktury a obsahu informací podle nového článku 2a tohoto nařízení.

Při vypracování návrhů regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce zohlední evropské orgány dohledu různé druhy finančních produktů, jejich vlastnosti a rozdíly mezi nimi, jakož i cíl, který spočívá ve zveřejňování přesných, pravdivých, jasných, nezavádějících, jednoduchých a stručných informací, a v zájmu dosažení tohoto cíle změni v případě potřeby regulační technické normy podle odstavce 3. Návrhy regulačních technických norem zohlední data použitelnosti uvedená v čl. 18 odst. 2 písm. a) a b) nařízení o taxonomii v souvislosti s environmentálními cíli podle článku 5 uvedeného nařízení.

Evropské orgány dohledu předloží návrhy regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce Komisi do 1. června 2021 v souvislosti s environmentálními cíli podle čl. 5 odst. 1 a 2 nařízení o taxonomii a do 1. června 2022 v souvislosti s environmentálními cíli podle čl. 5 odst. 3, 4, 5 a 6 nařízení o taxonomii.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010.“

Článek 9

Transparentnost udržitelných investic v informacích zveřejňovaných před uzavřením smlouvy

„nový 2a. Účastníci finančního trhu uvedou v rámci informací, jež mají být zveřejněny podle čl. 6 odst. 1 a 3, informace podle článku 4 alfa nařízení o taxonomii.“

„nový 6. Evropské orgány dohledu vypracují prostřednictvím společného výboru návrhy regulačních technických norem, které dále upřesní podrobnosti týkající se struktury a obsahu informací podle nového článku 2α tohoto nařízení.

Při vypracování návrhů regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce zohlední evropské orgány dohledu různé druhy finančních produktů, jejich cíle podle odstavců 1, 2 a 3 a rozdíly mezi nimi, jakož i cíl, který spočívá ve zveřejňování přesných, pravdivých, jasných, nezavádějících, jednoduchých a stručných informací, a v zájmu dosažení tohoto cíle změny v případě potřeby regulační technické normy podle odstavce 5. Návrhy regulačních technických norem zohlední data použitelnosti uvedená v čl. 18 odst. 2 písm. a) a b) nařízení o taxonomii v souvislosti s environmentálními cíli podle článku 5 uvedeného nařízení.

Evropské orgány dohledu předloží návrhy regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce Komisi do 1. června 2021 v souvislosti s environmentálními cíli podle čl. 5 odst. 1 a 2 nařízení o taxonomii a do 1. června 2022 v souvislosti s environmentálními cíli podle čl. 5 odst. 3, 4, 5 a 6 nařízení o taxonomii.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010.“

Článek 11

Transparentnost prosazování environmentálních nebo sociálních vlastností a udržitelných investic
v pravidelných zprávách

„nový čl. 11 odst. 1 písm. c) u finančního produktu, na který se vztahuje článek 4 alfa nařízení o taxonomii, informace podle článku 4 alfa uvedeného nařízení;

nový čl. 11 odst. 1 písm. d) u finančního produktu, na který se vztahuje článek 4 beta nařízení o taxonomii, informace podle článku 4 beta uvedeného nařízení.“

„nový 5. Evropské orgány dohledu vypracují prostřednictvím společného výboru návrhy regulačních technických norem, které dále upřesní podrobnosti týkající se struktury a obsahu informací podle nového čl. 11 odst. 1 písm. c) a nového čl. 11 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení.

Při vypracování návrhů regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce zohlední evropské orgány dohledu různé druhy finančních produktů, jejich vlastnosti a cíle a rozdílů mezi nimi a v zájmu dosažení tohoto cíle změní v případě potřeby regulační technické normy podle odstavce 4. Návrhy regulačních technických norem zohlední data použitelnosti uvedená v čl. 18 odst. 2 písm. a) a b) nařízení o taxonomii v souvislosti s environmentálními cíli podle článku 5 uvedeného nařízení. Evropské orgány dohledu aktualizují regulační technické normy s ohledem na vývoj právní úpravy a technologický vývoj.

Evropské orgány dohledu předloží návrhy regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce Komisi do 1. června 2021 v souvislosti s environmentálními cíli podle čl. 5 odst. 1 a 2 nařízení o taxonomii a do 1. června 2022 v souvislosti s environmentálními cíli podle čl. 5 odst. 3, 4, 5 a 6 nařízení o taxonomii.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010.“

Kapitola III

Závěrečná ustanovení

Článek 17

Přezkum

Do [2 roky po vstupu v platnost] a poté každé tři roky zveřejní Komise zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Tato zpráva zhodnotí:

- a) pokrok, jehož bylo dosaženo při provádění tohoto nařízení s ohledem na vývoj technických screeningových kritérií pro environmentálně udržitelné ekonomické činnosti;
- b) zda je případně potřeba revidovat a doplnit kritéria stanovená v tomto nařízení pro to, aby bylo možné ekonomickou činnost považovat za environmentálně udržitelnou;
- c) použití definice environmentálně udržitelné investice v právních předpisech Unie a na úrovni členských států, včetně ustanovení nezbytných pro zavedení mechanismů ověřování dodržování kritérií stanovených v tomto nařízení;
- d) účinnost taxonomie při směřování soukromých investic do udržitelných činností, zejména pokud jde o toky kapitálu do soukromých podniků a dalších právních subjektů, a to zejména vlastního kapitálu, na jedné straně prostřednictvím finančních produktů uvedených v tomto nařízení a na druhé straně prostřednictvím jiných finančních produktů při uplatnění technických screeningových kritérií;

e) přístup účastníků finančních trhů uvedených v tomto nařízení a investorů ke spolehlivým, včasným a ověřitelným informacím a údajům o společnostech a dalších právních subjektech, s přihlédnutím k související administrativní zátěži, jakož i o podmínky ověřování těchto údajů, nezbytných pro stanovení stupně souladu s technickými screeningovými kritérii a pro zajištění jejich dodržování, při zohlednění příjemců investic v rámci oblasti působnosti tohoto nařízení i mimo ni, a to v obou případech jak pokud jde o vlastní, tak i dluhový kapitál;

f) ustanovení o dohledu uvedená v člancích 15a a 15b.

Do 31. prosince 2021 zveřejní Komise zprávu s popisem ustanovení potřebných pro rozšíření oblasti působnosti tohoto nařízení s cílem:

a) dále rozpracovat stávající taxonomii a rozšířit její rozsah nad rámec environmentálně udržitelných ekonomických činností s cílem pokrýt ekonomické činnosti, které nemají významný dopad na environmentální udržitelnost, jakož i činnosti, které významně poškozují environmentální udržitelnost, a přezkoumat vhodnost požadavků na zveřejňování specifických informací týkajících se přechodových a podpurných činností;

b) zahrnout další cíle v oblasti udržitelnosti, včetně sociálních cílů.

2. Do [2 roky po vstupu v platnost] posoudí Komise účinnost poradních postupů pro vypracování technických screeningových kritérií stanovených tímto nařízením.

Článek 18

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Články 4, 4alfa, 4beta, 4gamma a 4delta se použijí:
 - a) v souvislosti s environmentálními cíli stanovenými v čl. 5 bodech 1 a 2 od 31. prosince 2021;
 - b) v souvislosti s environmentálními cíli stanovenými v čl. 5 bodech 3 a 6 od 31. prosince 2022.
3. Ustanovení čl. 4 odst. 1 se nepoužije na systémy daňových pobídek založených na osvědčeních, které existují před vstupem tohoto nařízení v platnost a stanoví požadavky na finanční produkty, jejichž cílem je financovat udržitelné projekty.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V ... dne ...

Za Evropský parlament

předseda

Za Radu

předseda nebo předsedkyně